

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.11.2008
KOM(2008) 721 endelig

2008/0216 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i
den fælles fiskeripolitik**

{SEK(2008) 2760}

{SEK(2008) 2761}

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. Baggrunden for forslaget

Generel baggrund

Grundpillen i den fælles fiskeripolitik er at begrænse og kontrollere fangstmængder ved at fastsætte samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og nationale kvoter ledsaget af tekniske regler og fiskeriindsatsordninger. Fællesskabets fiskerikontrolpolitik er kernen i den fælles fiskeripolitik, fordi dens troværdighed afhænger af, at denne kontrolpolitik anvendes effektivt. Til trods for visse fremskridt lider kontrolordningen fortsat af væsentlige mangler, som både Europa-Kommissionen¹ og Den Europæiske Revisionsret² har påvist. Den nuværende kontrolordning er ineffektiv, dyr og kompleks og giver ikke de ønskede resultater. Hvis kontrolpolitikken fortsætter med at være mangelfuld, vil det have betydelige konsekvenser for fiskeriressourcerne, fiskerierhvervets og de fiskeriafhængige regioners fremtid. Derfor foreslår Kommissionen en omfattende reform af den kontrolordning, der understøtter den fælles fiskeripolitik. Dette initiativ er en central prioritet for Kommissionen på fiskeriområdet i 2008.

Begrundelse og formål

På grund af kontrolpolitikens integrerede helhedsstrategi, som fokuserer på alle aspekter af den fælles fiskeripolitik, skal reformen ikke blot forbedre kontrolkapaciteten og forvaltningen af fiskeriressourcerne og indføre ensartede spilleregler i Fællesskabet, men også have en positiv indvirkning på strukturerne i fiskerierhvervet og på markedet og dermed bekæmpe miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser ved den manglende overholdelse af reglerne. Mere specifikt sigter forslaget mod at opnå:

En ny fælles tilgang til kontrol og inspektion

Indførelse af harmoniserede inspektionsprocedurer og højere standarder skal sikre en ensartet gennemførelse af kontrolpolitikken i de enkelte medlemsstater, idet mangfoldigheden samtidig respekteres, og der tages hensyn til de forskellige flåders særlige karakteristika.

En kultur, hvor man overholder reglerne

Målsætningen er at påvirke adfærden hos alle fiskeriaktører gennem hele cyklussen (fangst, forarbejdning, distribution og afsætning), således at politikkerne og reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, ikke blot ved hjælp af overvågnings- og kontrolaktiviteter, men også fordi der udvikles en generel kultur, hvor hver aktør i erhvervet bestræber sig på at overholde reglerne, og legitimiteten af den fælles fiskeripolitiks regler genoprettes.

Effektiv anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

Målsætningen er at styrke Kommissionens ledelsesbeføjelser og kapacitet til at gribe ind i forhold til graden af medlemsstaternes overtrædelse. Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder skal klart defineres for at undgå overlapninger og for at sikre, at Kommissionen holder sig til sin centrale aktivitet, som er at kontrollere, at medlemsstaterne

¹ KOM(2007) 167 endelig.

² Særberetning nr. 7/2007.

gennemfører reglerne i den fælles fiskeripolitik. Den nuværende ordning med mikrobeflutninger skal gradvist erstattes af en makroforvaltningsbaseret tilgang.

Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører

Grundlaget for kontrolpolitikken er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 ("kontrolforordningen"³) og i kapitel V i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ("grundforordningen"⁴). Kontrolforordningen er blevet ændret tolv gange. Den kompleksitet, de mange ændringer af kontrolforordningen forårsager, forværres yderligere af, at en række kontrolbestemmelser står i flere andre separate forordninger.

Overensstemmelse med andre EF-politikker og -mål

Forslaget vil bidrage til at nå den fælles fiskeripolitik overordnede mål, dvs. bæredygtig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer. Gennem sit fokus på beskyttelse af naturressourcer vil det endvidere bidrage til den strategi for bæredygtig udvikling, som Det Europæiske Råd vedtog i juni 2006. Det er også i overensstemmelse med de mål, der blev fastlagt på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 med hensyn til fiskeriforvaltning⁵ og princippet om at tilstræbe en bedre forvaltning af havene, som ligger bag de aktuelle drøftelser af en fremtidig havpolitik for Fællesskabet. Endvidere er den overordnede målsætning for kontrolreformen i overensstemmelse med de fire hovedområder, Kommissionen udpegede, hvor der i øjeblikket er mulighed for at forbedre anvendelsen af EF-retten⁶.

II. Høring af interesserede parter og konsekvensanalyse

Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Under forberedelsen af forslaget blev der afholdt flere høringer med medlemsstaterne (på minister- og ekspertniveau) og med repræsentanter for sektoren, rådgivende organer og alle andre interesserede parter. Arbejdet med dette forslag blev styrket gennem nedsættelsen af en styringsgruppe på tværs af tjenestegrenene, der sammen med arbejdsgrupper vedrørende bestemte punkter skulle analysere den overordnede strategi.

1. Medlemsstaterne

- Kommissionen udarbejdede et uofficielt dokument, hvori de vigtigste aspekter i den foreslåede reform blev skitseret. Det blev drøftet på et uformelt fiskeriministtermøde den 18. februar 2008. Forud var gået et møde med medlemsstaternes fiskerikontrollører den 15. januar 2008. Et møde med medlemsstaternes fiskerikontroleksperter blev afholdt den 1. februar 2008 med det formål at præsentere reformens målsætninger.

³ Rådets forordning (EØF) nr. 2847/1993 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EFT L 261 af 20.10.1993).

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).

⁵ Rapport fra verdensstopmødet om bæredygtig udvikling, Johannesburg, Sydafrika, 26. august - 4. september 2002 (FN-publikation).

⁶ Jf. KOM(2007) 502 endelig af 5.9.2007 "Et resultatorienteret Europa - anvendelse af fællesskabsretten".

- GD MARE nedsatte en arbejdsgruppe bestående af medlemsstaternes eksperter, der skulle definere harmoniserede inspektionsprocedurer og kontrolstandarder.
- Der blev afholdt tre møder for tekniske eksperter i det elektroniske indberetningssystem (EIS) i London, Madrid og København. Disse vil herefter bidrage til bedre udnyttelse af moderne teknologi under den nye kontrolforordning.
- I tilknytning til reformen er der undertegnet aftalememoranda med medlemsstater (Grækenland, Italien, Polen, Spanien og Sverige). De markerer en ændret tilgang, idet de indeholder klart definerede benchmarks for forbedringer i fiskerikontrolordningerne i de pågældende medlemsstater.

2. Aktørernes rådgivende organer og offentligheden

- Der blev afholdt et endagsseminar den 10. april 2008 med repræsentanter for de regionale rådgivende råd og Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur med henblik på at samle deres synspunkter om den påtænkte reform af kontrolpolitikken under den fælles fiskeripolitik.
- GD MARE deltog også i seminarer om sporbarhed, som bliver en integreret del af reformen i forbindelse med projektet vedrørende fiskebestandenes sporbarhed og DTU Aqua. GD MARE afholdt en workshop om emnet sammen med det fælles forskningscenter i Bruxelles den 17. juni 2008.
- Reformen blev forelagt for gruppen af højtstående uafhængige interesserede parter vedrørende administrative byrder på gruppens møde den 18. september 2008. Formanden erklærede, at gruppen satte stor pris på GD MARE's oplæg og fuldt ud støttede den foreslåede reform i betragtning af den påtænkte reduktion i sektorens administrative byrde.
- Der blev mellem februar og maj 2008 afholdt brede offentlige høringer på grundlag af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som blev offentliggjort på Kommissionens websted. Høringsdokumentet, som GD MARE havde udarbejdet, indeholdt en kort analyse af problemet opbygget omkring ni mulige indsatsområder, der var afdækket i ovennævnte uofficielle dokument.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Kommissionens tiltag fik positiv feedback fra deltagerne i høringsprocessen. Næsten alle bidrag understregede, at det var rigtigt at øge Fællesskabets indsats på dette område. Der indkom femogtyve bidrag fra en bred vifte af interessenter. Alle indkomne bidrag blev offentliggjort på Kommissionens officielle websted med angivelse af forfatter og oprindelse⁷.

Kommissionens initiativ og hovedmålsætninger blev i vid udstrækning støttet af deltagerne i høringen. Alle var enige i, at der var behov for at reformere kontrolordningen. Mange af deltagerne understregede, at "overholdelseskulturen" skulle være reformens hovedmål. Især bakkede alle aktører op om indførelse af harmoniserede administrative sanktioner, forenkling

⁷ http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_280208_contributions_en.htm

og rationalisering af reglerne og en styrkelse af samarbejde og bistand. Ngo'er og offentlige myndigheder støttede især reformen som et effektivt værktøj til at sikre et miljømæssigt bæredygtigt fiskeri. Alle var enige om behovet for at udvikle en ny tilgang til inspektion og kontrol på EF-niveau, der sikrer ensartede spilleregler og styrker samarbejdet mellem Kommissionen, fiskerikontrolmyndighederne i medlemsstaterne og aktører i hele produktionskæden. De var enige i, at kontrolagenturet skulle spille en større og mere konstruktiv rolle med hensyn til koordinering og uddannelse. Ngo'erne gik ind for at give Kommissionen flere muligheder for at gribe ind i tide, mens industrien var bekymret for, om erhvervet i stedet for medlemsstaterne ville skulle bære omkostningerne ved foranstaltninger mod medlemsstaterne og suspension af EF-støtten.

Indsamling og brug af ekspertviden

Relevante videnskabelige områder/eksperthiseområder

Kommissionen gjorde brug af ekstern ekspertise til støtte for nogle af argumenterne i denne beretning. Ekspertterne blev bedt om at identificere sandsynlige positive og negative virkninger af de foreslåede politiske muligheder, herunder at afveje for og imod i forhold til at nå konkurrerende mål, således at der kunne træffes politiske beslutninger på et informeret grundlag.

De vigtigste hørte organisationer/eksperter

Der blev indgået en specifik kontrakt (under rammekontrakt FISH/2006/09 – Studies in the field of the CFP and Maritime Affairs – Lot 4: Impact assessment studies related to the CFP) mellem Kommissionen og den eksterne konsulentvirksomhed MRAG.

Sammendrag af den rådgivning, der er modtaget og anvendt

- Vejledende kvalitative og kvantitative analyser viser, at selv om nogle af de foreslåede foranstaltninger er mere signifikante end andre, vil en fuldstændig gennemførelse af pakken som helhed med et bindende i stedet for et frivilligt instrument som for eksempel FAO's adfærdskodeks for et ansvarligt fiskeri sandsynligvis være den mest effektive måde til at opnå en høj overholdelsesgrad.
- Hvis de foreslåede foranstaltninger gennemføres ved en bindende forordning, og hvis medlemsstaterne anvender denne forordning og eksisterende flerårige genopretningsplaner, kunne det gradvist forøgede nettoudbytte for industrien som følge af genoprettede og bedre beskyttede bestande blive i størrelsesordenen 10 mia. EUR over 10 år. Dette økonomiske udbytte vil formentlig være ledsaget af nettostigninger i beskæftigelsen på op til 4 000 nye arbejdspladser på tværs af alle delsektorer. Det vigtige spørgsmål er, hvordan stigningen i fiskeproduktion stimulerer nye job i de berørte sektorer og regioner.
- Hvis disse fordele skal skabes ved at gennemføre en ny forordning, vil de havbaserede kontroloperationer skulle omlægges til en mere omkostningseffektiv landbaseret kontrol, der i første omgang vil kræve øget investering i operationelle procedurer snarere end i kontrolmidler. Nettofortjenesten ventes imidlertid at vise sig hurtigt og vil således reducere de relative omkostninger gradvist to til tre år efter gennemførelsen i takt med, at overholdeskulturen er skabt.
- Når kontrolforanstaltningerne begynder at virke, og effektiviteten stiger, kan effektivitetsgevinsterne videreføres til aktører i form af øget rentabilitet i fiskeriet og i den andel, der bliver til rådighed for besætning og andre arbejdere.

Offentliggørelse af eksperternes råd

Undersøgelsen vil blive lagt ud på GD MARE's websted.

Konsekvensanalyse

Kommissionen foretog en konsekvensanalyse af forslaget, som blev udmøntet i en rapport, der vil blive lagt ud på GD MARE's websted. Denne rapport behandlede følgende muligheder:

- Mulighed 1: Ingen ændring af politikken. Fortsættelse af den nuværende politik og fokus på gennemførelse og håndhævelse af de eksisterende regler.

Delmulighed 1: Ingen ændring af politikken, fortsættelse af den nuværende situation.

Hovedantagelsen bag denne delmulighed er, at den nuværende kontrolpolitik er tilstrækkelig til at sikre en adfærd, hvor reglerne overholdes, til støtte for målene i den fælles fiskeripolitik, og at kerneproblemet er medlemsstaternes mangelfulde gennemførelse af de gældende forskriftsmæssige krav. Der kunne lægges vægt på en bedre gennemførelse af den gældende lovgivning.

Delmulighed 2: Gennemførelse og håndhævelse af de eksisterende regler via gennemførelsesforordninger

Som et alternativ til blot at fortsætte den aktuelle situation kunne denne delmulighed omfatte vedtagelse af udestående gennemførelsesforordninger med henblik på at sikre et helt sæt tekniske regler som grundlag for en omfattende kontrolordning.

Denne bevarelse af status quo betyder, at man helt ukoordineret tilføjer yderligere lag af regler til de eksisterende komplekse lag uden at udvikle en ny strategi for kontrol og inspektion. Kommissionens manglende kapacitet ville fortsat stå over for en vedvarende lemfældighed i de nationale retssystemer med hensyn til overtrædelser, utilfredsstillende opfølgning af juridiske eller proceduremæssige årsager og ufuldstændige oplysninger om sanktioner og tidligere overtrædelser.

- Mulighed 2: Omarbejdning af kontrolforordningen kombineret med en adfærdskodeks

En strategi, hvor en konsolideret lovgivning kombineres med et styringsinstrument, som for eksempel en adfærdskodeks, kunne til en vis grad bidrage til at forbedre den nuværende kontrolordning. Nogle fiskerier kunne blive genoprettet som følge af en unilateral indsats i forhold til en eller flere flåde kategorier, men overordnet ville denne strategi ikke ændre indholdet af de nuværende bestemmelser og heller ikke tilføje nye retlige instrumenter og ville i alt for høj grad være afhængige af medlemsstaternes frivillige gennemførelse.

- Mulighed 3: Retsinstrument i form af en ny, bindende forordning

Den tredje mulighed, der blev forelagt til vurdering, var gennemførelse af reformpakken ved hjælp af en retsakt, der skulle være bindende på EF-niveau. Denne strategi er baseret på, at der indføres ensartede spilleregler i Fællesskabet. Det ville sikre en ensartet anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik i hele EU og en ikke-diskriminerende behandling af alle fiskere. En øget kapacitet hos Kommissionens kontrollører ville gøre det vanskeligere for medlemsstaterne at skjule mangler i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitiks regler.

- Mulighed 4: Centralisering af kontrolpolitikken under den fælles fiskeripolitik på EF-niveau med øgede beføjelser til Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet (CFCA).

Under denne mulighed ville Kommissionen og kontrolagenturet samle medlemsstaternes inspektionsressourcer og udvikle generelt anerkendte standarder med det langsigtede mål at oprette en eller anden form for europæisk kystvagtordning. Denne mulighed måtte imidlertid opgives på et tidligt tidspunkt, da en omfordeling af opgaver mellem Kommissionen og medlemsstaterne ville gå ud over det, der er muligt i henhold til traktaten. Politisk er det utænkeligt, at medlemsstaterne ville acceptere pludselig at afgive beføjelser til et overnationalt organ. Endvidere ville denne mulighed indebære en dramatisk budgetstigning, som Kommissionen ikke kan bære.

III. Forslagets retlige aspekter

Forslagets indhold

Den grundlæggende ide med forslaget er, at en effektiv kontrolpolitik skal være altomfattende og integreret og dække alle sider af problemet, fra båd til bord.

En ny fælles tilgang til kontrol og inspektion

Selv om man ikke skal se bort fra spørgsmålet om, i hvor høj grad fiskerfartøjerne overholder tekniske foranstaltninger, er der behov for større fokus på omfattende fangstovervågning. I den forbindelse er det især nødvendigt at opnå følgende:

- indførelse af standardiserede og koordinerede inspektionsaktiviteter og -procedurer i hvert led i kæden (på havet, i havnen, under transport og ved afsætning)
- indførelse af generelle standarder for specifikke kontrolforanstaltninger, der kan anvendes på genopretning og flerårige planer, beskyttede havområder og udsmid
- indførelse af et omfattende sporbarhedssystem
- fuld udnyttelse af moderne teknologi og effektive datavalideringssystemer med henblik på at udføre systematiske og omfattende krydskontroller af alle relevante data
- indførelse af strategisk programmering, taktisk målretning og prøveudtagningsstrategi
- brug af information, der gør det muligt at identificere risici og rationalisere kontrollen.

En kultur, hvor man overholder reglerne

I den forbindelse er det nødvendigt at fokusere på:

- forenkling og strømlining af de lovgivningsmæssige rammer
- indførelse af harmoniserede afskrækkende sanktioner
- indførelse af et strafpointsystem for overtrædelser begået af fartøjsførere, aktører eller egentlige ejere af en fiskerilicens
- håndhævelsesforanstaltninger og supplerende sanktioner

- forbedret samarbejde mellem medlemsstaterne og med Kommissionen, herunder udvidelse af mandatet for EF-Fiskerikontrolagenturet (CFCA)
- en moderne strategi for dataoverførsler og informationsudvekslinger både mellem medlemsstater og med Kommissionen eller CFCA via sikre websteder.

Effektiv anvendelse af den fælles fiskeripolitiks regler

For at sikre en effektiv anvendelse af den fælles fiskeripolitiks regler bør Kommissionens kapacitet til at gribe ind i forhold til graden af medlemsstaternes overtrædelse styrkes. Samtidig skal Kommissionens forvaltningskapacitet styrkes. Forslagene omfatter:

- omdefinering af de beføjelser, som Kommissionens kontrollører har
- handlingsplaner for medlemsstaterne for om nødvendigt at forbedre deres gennemførelse
- bemyndigelse af Kommissionen til at berigtige medlemsstaternes fangsttal
- lukning af fiskerier på Kommissionens initiativ
- større fleksibilitet, så Kommissionen kan nedsætte kvoter i tilfælde af dårlig kvoteforvaltning
- finansielle foranstaltninger i tilfælde af dårlig forvaltning.

Retsgrundlag

EF-traktatens artikel 37

Subsidiaritetsprincippet

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde: En afhjælpning af de aktuelle mangler i kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik kræver foranstaltninger, der er på højde med de pågældende aktiviteter omfang og er tilpasset de pågældende aktiviteter karakter. En bæredygtig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer er, pr. definition, et område, som skal reguleres på EF-niveau, og som ikke kan forvaltes gennem isolerede nationale foranstaltninger. Ved at foreslå nye rammer for kontrol af aktiviteter under den fælles fiskeripolitik imødekommer Kommissionen krav fra aktørerne og medlemsstaterne om at skabe ensartede spilleregler i Fællesskabet. Fastsættelse af harmoniserede inspektions- og kontrolprocedurer er i sagens natur et EF-anliggende.

Reguleringsmiddel/-form

Foreslået retsakt: forordning

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager: Den fælles fiskeripolitik er et område, hvor Fællesskabet har enekompetence. De regler, der vedtages på EF-niveau, bør være ensartede og bindende, så man undgår forskellige krav i forskellige medlemsstater. Det er derfor berettiget, at foranstaltningerne indføres ved en forordning.

IV. Budgetmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

V. Supplerende oplysninger

Forenkling

Forslaget vil forenkle den relevante lovgivning og forbedre kontrolordningen. I årenes løb har den nuværende kontrolpolitik under den fælles fiskeripolitik lagt lag på lag af bestemmelser spredt over forskellige forordninger, hvoraf nogle overlapper hinanden. Et af målene med dette forslag er at bringe klarhed i de gældende kontrolregler. Imidlertid er kontrol fortsat et komplekst område, og der skal findes en balance mellem de nødvendige forpligtelser, som skal opretholdes, og behovet for at tydeliggøre og nedbringe den administrative byrde for myndighederne og den private sektor.

I den forbindelse er der flere sider af forenklingen:

- med ordningen oprettes et enkelt ambitiøst regelsæt, som fastlægger principperne for alle former for kontrol, men overlader de detaljerede tekniske regler til gennemførelsesbestemmelserne
- med ordningen oprettes der et enkelt regelsæt for aktører og offentlige myndigheder i Fællesskabet, og reglerne om inspektion og kontrol standardiseres (idet der indføres harmoniserede sanktioner), hvilket bidrager til, at der etableres ensartede spilleregler i Fællesskabet.

Ophævelse af gældende retsfor skrifter

Vedtagelse af forslaget vil indebære ophævelse af eksisterende lovgivning.

Forny et gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder en revisionsklausul.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fælles fiskeripolitiks mål i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁸ er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.
- (2) Da en vellykket fælles fiskeripolitik forudsætter, at der gennemføres en effektiv kontrolordning, har foranstaltningerne i henhold til denne forordning derfor til formål at få oprettet en EF-ordning for inspektion, overvågning, kontrol og håndhævelse af en global og integreret strategi, så alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer ved at dække alle aspekter af politikken.
- (3) Erfaringerne med anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁹ har vist, at den nuværende kontrolordning ikke længere er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (4) I øjeblikket er kontrolbestemmelserne spredt ud over en lang række overlappende og komplekse retsakter. For nogle dele af kontrolordningen har medlemsstaternes gennemførelse været dårlig, hvilket fører til utilstrækkelige og divergerende

⁸ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁹ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

foranstaltninger mod overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, hvilket underminerer indførelsen af ensartede spilleregler for fiskere i hele Fællesskabet. Derfor bør den eksisterende ordning og alle tilhørende forpligtelser konsolideres, rationaliseres og forenkles, især ved at nedbringe dobbelt regulering og administrative byrder.

- (5) På baggrund af omfanget af nedfiskningen af marine akvatiske ressourcer er det afgørende, at Det Europæiske Fællesskab træffer de nødvendige foranstaltninger, så der kan udvikles en kultur, hvor alle aktører overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik og de mål, der er fastsat på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002, samt Det Europæiske Råds strategi for bæredygtig udvikling. For at nå dette mål må reglerne for inspektion, overvågning, kontrol og håndhævelse af foranstaltningerne for bevarelse og ressourceforvaltning, strukturelforanstaltningerne og foranstaltningerne vedrørende den fælles markedsordning forbedres, harmoniseres og styrkes. Endvidere bør der fastsættes minimumsniveauer for sanktioner for specifikke alvorlige overtrædelser og indføres en ordning med strafpoint for manglende overholdelse.
- (6) Ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet bør yderligere præciseres. Kontrollen med, om reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, bør først og fremmest være medlemsstaternes ansvar. Kommissionen bør for sin del sikre, at medlemsstaterne gennemfører reglerne i den fælles fiskeripolitik i hele Fællesskabet på en ensartet måde. Med henblik herpå bør den nuværende ordning med mikrobeflutninger gradvist erstattes af en makroforvaltningsbaseret tilgang. Endvidere bør Kommissionen tilføres finansielle, juridiske og lovgivningsmæssige midler, så den kan udføre sine opgaver så effektivt som muligt.
- (7) Forvaltningen af fiskeriressourcer på EF-niveau bygger navnlig på samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), kvoter, indsatsordninger og tekniske foranstaltninger. Der bør tages relevante skridt til at sikre, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre sådanne forvaltningstiltag effektivt.
- (8) Medlemsstaternes myndigheder bør kunne overvåge landinger af fisk i deres havne. Med henblik herpå bør fiskerfartøjer forpligtes til på forhånd at meddele de pågældende myndigheder, at de har til hensigt at lande fisk i deres havne.
- (9) Fiskerfartøjernes logbogsoplysninger bør kontrolleres på landingstidspunktet. Følgelig bør de, der er involveret i landingen og afsætningen af fisk og fiskevarer, forpligtes til at anmelde, hvor store mængder der er landet, omladet, udbudt til salg eller købt.
- (10) For små fiskerfartøjer under 10 meter ville en forpligtelse til at føre logbog eller udfylde en opgørelse være en uforholdsmæssigt stor byrde i forhold til deres fiskerikapacitet. For at sikre en passende kontrol med sådanne fartøjer bør medlemsstaterne overvåge deres aktiviteter ved at gennemføre en prøveudtagningsplan.
- (11) For at sikre, at Fællesskabets bevarelses- og handelsforanstaltninger overholdes, bør der træffes foranstaltninger til at kræve, at alle fiskevarer, der transporteres i Fællesskabet, skal være ledsaget af et transportdokument, hvori deres art, oprindelse og vægt er angivet.

- (12) Medlemsstaterne bør overvåge deres fartøjers aktiviteter i og uden for EF-farvande. For at fremme en effektiv overvågning bør førere af EF-fiskerfartøjer være forpligtet til at føre en logbog og indsende landings- og omladningsopgørelser.
- (13) Ved at omlade på havet unddrager aktører sig ordentlig flag- eller kyststatskontrol, og på den måde kan de transportere ulovlig fangst. For at forbedre kontrollen bør omladninger i EF-farvande kun være tilladt i udpegede havne.
- (14) Hvor forvaltning af TAC'er og kvoter suppleres af en indsatsordning, bør der iværksættes foranstaltninger til at sikre, at ordningen gennemføres korrekt.
- (15) En omfattende kontrolordning bør dække hele produktions- og afsætningskæden. Den bør omfatte et sammenhængende sporbarhedssystem, der kan supplere bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed¹⁰, og en øget kontrol med producentorganisationer. Den bør også beskytte forbrugernes interesser ved at give information om handelsbetegnelsen, produktionsmetoden og fangstområdet på hvert trin i afsætningen som anført i forordning (EF) nr. 2065/2001 af 22. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000, for så vidt angår forbrugeroplysning om fiskevarer og akvakulturprodukter¹¹. Den skal sikre overvågning af producentorganisationer i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2508/2000 af 15. november 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000, for så vidt angår operationelle programmer i fiskerisektoren¹².
- (16) På baggrund af kapacitetskravene til EF's fiskerflåde i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 2371/2002, Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi¹³, Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/2003 af 12. august om gennemførelsesbestemmelser til EF's flådepolitik som fastsat i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002¹⁴ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2104/2004 af 9. december 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi¹⁵, bør der indføres instrumenter til kontrol af flådekapaciteten, som omfatter overvågning af maskineffekt og brug af fiskeredskaber.
- (17) Der bør anvendes klare, skræddersyede, specifikke kontrolforanstaltninger på flerårige planer, beskyttede havområder og udsmid i henhold til en særlig ordning. Proceduren omhandlet for indførelse og ophævelse af realtidslukninger af fangstpladser bør tydeliggøres.

¹⁰ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

¹¹ EFT L 278 af 23.10.2001, s. 6.

¹² EFT L 289 af 16.11.2000, s. 8.

¹³ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9.

¹⁴ EUT L 204 af 13.8.2003, s. 21.

¹⁵ EUT L 365 af 10.12.2004, s. 19.

- (18) Der bør indføres en ny fælles tilgang til kontrol, der omfatter udstrakt overvågning af fangster med henblik på at sikre ensartede spilleregler for fiskerisektoren, som tager hensyn til forskelle på tværs af fartøjskategorier. Med henblik herpå bør der opstilles fælles kriterier for gennemførelse af fiskerikontrol og især standardiserede og koordinerede inspektionsprocedurer til søs, på land og i hele markedskæden. Som led i den nye tilgang bør de respektive ansvarsområder for medlemsstaterne, Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet afklares.
- (19) Kontrolaktiviteter og -metoder bør baseres på risikostyring ved hjælp af systematiske og omfattende krydskontrolprocedurer.
- (20) For at sikre en ensartet og effektiv retsforfølgelse af overtrædelser bør inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af Kommissionens fiskerikontrollører, EF's fiskerikontrollører og embedsmænd i medlemsstaterne kunne bruges på samme måde som nationale rapporter.
- (21) Samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne, med Kommissionen og med EF-Fiskerikontrolagenturet bør øges for at fremme overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, især gennem udveksling af nationale kontrollører og styrkelse af EF-kontrollørernes rolle og beføjelser.
- (22) Data fra fartøjsovervågningssystemet er en værdifuld kilde til videnskabelig rådgivning. Detaildata og aggregerede data bør derfor gøres tilgængelige for slutbrugerne som defineret i artikel 2, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik¹⁶.
- (23) Moderne teknologi bør udnyttes fuldt ud, eftersom den giver mulighed for hurtigt og billigt at foretage effektiv overvågning og systematiske og automatiske krydskontroller og fremmer administrative procedurer for både nationale myndigheder og aktører og på den måde åbner mulighed for rettidige risikoanalyser og overordnede vurderinger af alle relevante kontrolinformationer. Kontrolordningen bør derfor give medlemsstaterne mulighed for at kombinere brugen af forskellige kontrolinstrumenter for at sikre den mest effektive kontrolmetode.
- (24) Der bør oprettes et integreret havovervågningsnet mellem overvågnings-, identificerings- og sporingssystemerne med henblik på søfartssikkerhed, beskyttelse af havmiljøet, fiskerikontrol, grænsekontrol, generel retshåndhævelse og handelsfremme. Nettet skal have mulighed for til stadighed at gøre informationer om aktiviteter på havområdet tilgængelige for at understøtte en rettidig beslutningsproces. Det ville give de offentlige overvågningsmyndigheder mulighed for at yde en mere effektiv og omkostningseffektiv service. Med henblik herpå bør data fra automatiske identifikationssystemer, fartøjsovervågningssystemer som omtalt i Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2003 af 18. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer¹⁷ og fartøjssporingsystemer,

¹⁶ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

¹⁷ EUT L 333 af 20.12.2003, s. 17.

der indsamles i henhold til denne forordning, kun sendes og bruges af andre offentlige myndigheder, som beskæftiger sig med ovennævnte overvågningsaktiviteter.

- (25) Det bør gøres afskrækkende for EF-statsborgere at overtræde den fælles fiskeripolitik's regler. Da de foranstaltninger, der træffes efter overtrædelse af reglerne, er meget forskellige fra én medlemsstat til en anden, så der opstår forskelsbehandling af og illoyale konkurrencebetingelser for fiskerne, og det forhold, at der i visse medlemsstat ikke er indført afskrækkende, afbalancerede og effektive sanktioner, gør kontrollen mindre effektiv, er det på sin plads at indføre harmoniserede administrative sanktioner kombineret med et strafpointsystem for at opnå en reelt afskrækkende virkning.
- (26) Det vedvarende høje antal alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik i EF-farvande eller af EF-aktører skyldes i vid udstrækning, at bøderne for alvorlige overtrædelser af disse regler i henhold til medlemsstaternes lovgivning ikke har nogen afskrækkende virkning. Denne svaghed forværres yderligere af, at medlemsstaternes sanktionsniveauer er meget forskellige, hvilket tilskynder kriminelle aktører til at udøve deres aktivitet i farvande eller områder i den medlemsstat, hvor sanktionerne er mildest. Derfor bær minimums- og maksimumsniveauet for bøder for alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik harmoniseres under hensyntagen til værdien af de fiskevarer, der opnås ved at begå den pågældende alvorlige overtrædelse, eventuelle nye overtrædelser og den skade, der er forvoldt på de pågældende fiskeressourcer og på havmiljøet. Der bør også fastsættes foranstaltninger til omgående håndhævelse og supplerende foranstaltninger.
- (27) For at sikre, at målene for den fælles fiskeripolitik nås, bør Kommissionen kunne træffe effektive korrigerende foranstaltninger. Derfor bør Kommissionens ledelseskapacitet og dens evne til at gribe ind på en måde, der står mål med omfanget af medlemsstatens overtrædelse, styrkes. Kommissionen bør bemyndiges til at foretage uafhængige kontroller uden forudgående varsel for at verificere det kontrolaktiviteter, som medlemsstaternes kompetente myndigheder udfører.
- (28) Der bør træffes passende arrangementer til at imødegå manglende betaling af de afgifter, de i egenskab af flag-, havne-, kyst- eller markedsstat skal betale i henhold til EF-retten og international lov, for at sikre, at medlemsstaterne træffer de rette foranstaltninger til at sikre, at deres fiskerifartøjer eller statsborgere overholder den fælles fiskeripolitik's regler og kontrolreglerne. disse arrangementer bør omfatte muligheden for at suspendere eller nedsætte den finansielle bistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond¹⁸ og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22. maj 2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten¹⁹ i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkeligt omfang gennemfører den fælles fiskeripolitik's regler.
- (29) Kommissionen bør have beføjelser til at lukke et fiskeri, når en medlemsstats kvote eller selve TAC'en er opbrugt. Kommissionen bør også have beføjelser til at nedsætte kvoter og afvise kvoteoverførsler eller kvoteudvekslinger for at sikre, at medlemsstaterne når målene for den fælles fiskeripolitik.

¹⁸ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

¹⁹ EUT L 160 af 14.6.2006, s. 1.

- (30) Kommissionen eller det organ, den udpeger, bør have direkte adgang til medlemsstaternes fiskeridata, så den kan kontrollere, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser, og kan gribe ind, hvor der konstateres uoverensstemmelser.
- (31) EF-Fiskerikontrolagenturets mandat bør justeres og udvides til at omfatte revisioner, inspektion af nationale kontrolordninger, organisering af operationelt samarbejde, bistand til medlemsstaterne og muligheden for at oprette beredskabsenheder, hvor der konstateres en alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik.
- (32) Denne forordning bør ikke påvirke nationale kontrolbestemmelser, der ligger inden for forordningens anvendelsesområde, men går ud over dens minimumsbestemmelser, forudsat at de pågældende nationale bestemmelser er i overensstemmelse med EF-retten.
- (33) Da Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri²⁰ pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at sikre en effektiv bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) og dertil knyttede aktiviteter, og da Rådets forordning (EF) nr. .../2008 xx xx xx om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande²¹ fastlægger bestemmelser for tilladelser til EF-fiskerfartøjer til at fiske uden for EF-farvande og tilladelser til tredjelandsfartøjer til at fiske i EF-farvande, bør nærværende forordning supplere disse forordninger og sikre, at der ikke sker forskelsbehandling mellem Fællesskabets og tredjelandes statsborgere.
- (34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²². Alle Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger til denne forordning vil være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
- (35) Det bør imidlertid være op til Rådet at træffe beslutning om forpligtelsen til at bruge elektronisk overvågningsudstyr og sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse og andre fiskerikontrolteknologier. Eftersom disse teknologier medfører omkostninger for de nationale kontrolmyndigheder og for den pågældende sektor, bør Rådet forbeholde sig ret til selv at udøve gennemførelsesbeføjelserne i dette særlige tilfælde. Da Rådet træffer beslutning om indførelse af flerårige planer, bør Rådet i denne sammenhæng også beslutte, hvilken tærskelmængde der skal gælde for levende vægt af de arter, der er omfattet af disse flerårige planer, og over hvilken et fartøj skal lande sine fangster i en udpeget havn. Eftersom Rådet vedtager den årlige TAC- og kvoteforordning, bør det også i denne sammenhæng fastsætte de bifangstniveauer, der udløser realtidslukninger.
- (36) De data, der indsamles og udveksles i forbindelse med denne forordning bør være fortrolige. Sådanne data vil undertiden være personoplysninger som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri

²⁰ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

²¹

²² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

udveksling af sådanne oplysninger og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Der er behov for klare regler for behandling af personoplysninger af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden og for at sikre beskyttelse af grundlæggende rettigheder og især retten til beskyttelse af privatlivets fred for den enkelte.

- (37) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal sikre fri udveksling af personoplysninger i det indre marked. Det skal gælde for behandling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaten i medfør af denne forordning.
- (38) Kommissionens behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.
- (39) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør der for at nå det grundlæggende mål om at sikre en effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitik oprettes en omfattende og ensartet kontrolordning. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de ønskede mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3.
- (40) For at bringe EF-lovgivningen i overensstemmelse med denne forordning bør følgende forordninger ændres:
- Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002
 - Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik²³
 - Rådets forordning (EF) nr. 423/2004 af 26. februar 2004 om foranstaltninger til genopretning af torskbestande²⁴
 - Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand²⁵
 - Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 om foranstaltninger til genopretning af bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer i Det Cantabriske Hav og ud for den vestlige del af Den Iberiske Halvø og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer²⁶

²³ EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

²⁴ EUT L 70 af 9.3.2004, s. 8.

²⁵ EUT L 185 af 24.5.2004, s. 1.

²⁶ EUT L 345 af 28.12.2008, s. 5.

- Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 af 20. december 2005 om en genopretningsplan for hellefisk inden for rammerne af Organisationen for fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav²⁷
 - Rådets forordning (EF) nr. 388/2006 af 23. februar 2006 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i Biscayabugten²⁸
 - Rådets forordning (EF) nr. 509/2007 af 7. maj 2007 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal²⁹
 - Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 af 11. juni 2007 om en flerårig plan for fiskeriet efter rødspætte og tunge i Nordsøen³⁰
 - Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 af 18. september 2007 om en flerårig plan for torskebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 779/97³¹
 - Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år³².
- (41) Da der med denne forordning indføres en ny og omfattende kontrolordning bør forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik og Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1 Genstand

Ved denne forordning oprettes der en EF-ordning for kontrol, overvågning, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (i det følgende benævnt "EF-kontrolordningen").

Artikel 2 Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle aktiviteter, der udføres på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerfartøjer eller, uden at det berører flagstatens primære ansvar, af medlemsstaternes statsborgere, i forbindelse med

²⁷ EUT L 340 af 23.12.2005, s. 3.

²⁸ EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1.

²⁹ EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7.

³⁰ EUT L 157 af 19.6.2007, s. 1.

³¹ EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1.

³² EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

- a) bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer
- b) akvakultur
- c) forarbejdning, transport og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.

Artikel 3

Forhold til internationale og nationale bestemmelser

1. Denne forordning anvendes, jf. dog de særlige bestemmelser, der er fastsat i fiskeriaftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande, eller som gælder inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), eller lignende aftaler, i hvilke Fællesskabet er kontraherende part eller ikke-kontraherende samarbejdspart.
2. Denne forordning er ikke til hinder for nationale kontrolbestemmelser, som er mere vidtgående end forordningens mindstekrav, hvis de er i overensstemmelse med EF-retten og med den fælles fiskeripolitik. Medlemsstaterne skal på Kommissionens anmodning meddele de pågældende kontrolbestemmelser.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning gælder definitionerne i forordning (EF) nr. 2371/2002. Endvidere gælder følgende definitioner:

- (1) "*Fiskeri*": sporing af fisk, udsætning og indhaling af fiskeredskaber, ombordtagning af fangst, omladning, opbevaring om bord, forarbejdning om bord, overførsel og anbringelse i bur af fisk og fiskevarer
- (2) "*Reglerne i den fælles fiskeripolitik*": EF-lovgivning om bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, om akvakultur og om forarbejdning, transport og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter
- (3) "*Aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik*": bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, akvakultur samt forarbejdning, transport og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter
- (4) "*Kontrol*": overvågning, inspektion og håndhævelse
- (5) "*Inspektion*": enhver kontrol på stedet, som gennemføres af kontrollører til sikring af, at de gældende bestemmelser i den fælles fiskeripolitik overholdes, og som anføres i en inspektionsrapport
- (6) "*Embedsmand/tjenestemand*": en person, der er godkendt af en national myndighed, Kommissionen eller EF-Fiskerikontrolagenturet til at foretage inspektion
- (7) "*Fiskerilicens*": et officielt dokument, der, i henhold til nationale regler, giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet til kommerciel udnyttelse af

levende akvatiske ressourcer. Det indeholder minimumskrav til identifikation, tekniske specifikationer og udrustning af et EF-fiskerfartøj

- (8) "*Fiskeritilladelse*": en fiskeritilladelse udstedt til et EF-fiskerfartøj ud over dets fiskerilicens, der giver det ret til generelt fiskeri i EF-farvande og/eller til specifikt fiskeri i en nærmere bestemt periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på særlige betingelser
- (9) "*Automatisk identifikationssystem*": et uafhængigt og kontinuerligt radiokommunikationssystem for skibstrafikken til fremme af søfartssikkerhed, der giver skibe mulighed for elektronisk at udveksle skibsdata, herunder identifikation, position, kurs og hastighed, med andre skibe i nærheden og myndigheder på land
- (10) "*Beskyttet havområde*": et område, der ved lov er forbeholdt en internationalt vedtaget foranstaltning eller anden faktisk foranstaltning for at beskytte hele eller dele af det lukkede miljø
- (11) "*Fiskeriovervågningscenter*": et operationelt center oprettet af en flagmedlemsstat, der har teknisk kapacitet til at fjernovervåge fiskerfartøjer, indsamle, lagre, validere og krydskontrollere data modtaget via forskellige kommunikationssystemer og, efter behov, gøre oplysningerne tilgængelige for flagstatens kontrolltjenester eller kyststaten
- (12) "*Omladning*": overførsel af alle eller nogle af de fiskevarer eller akvakulturprodukter, der er om bord på et skib, til et andet skib
- (13) "*Risiko*": sandsynligheden for en hændelse, der kan opstå, og som vil betyde en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- (14) "*Risikostyring*": systematisk identifikation af risici og gennemførelse af alle foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse, at disse risici bliver en realitet. Dette indebærer aktiviteter som indsamling af data og oplysninger, analyse og vurdering af risici, fastsættelse og iværksættelse af tiltag samt regelmæssig kontrol af processen og dens resultater baseret på internationale kilder og strategier, EU-kilder og strategier samt nationale kilder og strategier
- (15) "*Aktør*": en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- (16) "*Parti*": en mængde fiskevarer af en given art, der har gennemgået samme behandling og kan stamme fra samme fangstpladser og samme fartøj eller samme akvakulturaktiviteter
- (17) "*Forarbejdning*": den proces, hvorved slutproduktet blev frembragt. Der er tale om rensning, filetering, isning, pakning, konservering i dåse, frysning, røgning, saltning, kogning, anbringelse i saltlage eller tørring eller tilberedning af fisk til markedet på alle andre måder
- (18) "*Detailhandel*": håndtering og/eller forarbejdning af levende akvatiske ressourcer samt oplagring heraf på salgsstedet eller levering til den endelige forbruger, inkl. distributionsterminaler, cateringvirksomheder, virksomhedskantiner,

institutionskøkkener, restauranter og andre tilsvarende madserviceordninger, forretninger, distributionsplatforme for supermarkeder og engrosvirksomheder

- (19) "*Agentur*": EF-Fiskerikontrolagenturet, jf. Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005
- (20) "*Integreret havovervågningsnet*": et net af overvågnings-, identifikations- og sporingssystemer, der drives med henblik på søfartssikkerhed, beskyttelse af havmiljøet, fiskerikontrol, grænsekontrol, handelsfremme og generel retshåndhævelse
- (21) "*FOS-data*" (*FOS = fartøjsovervågningsystem*): data om fiskerfartøjets identifikation og geografiske position samt dato, tidspunkt, kurs og fart, der overføres af satellitsporingsudstyr installeret om bord på fiskerfartøjer til fiskeriovervågningscentret i den pågældende flagstat
- (22) "*FSS-data*" (*FSS = fartøjssporingsystem*): data fra telebilleder indsamlet af fiskeriovervågningscentre, der giver et overblik over tilstedeværelsen af fartøjer i et givet område
- (23) "*Flerårige planer*": genopretningsplaner, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002, forvaltningsplaner, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 samt andre EF-bestemmelser vedtaget i medfør af traktatens artikel 37 om specifikke forvaltningsforanstaltninger for særlige fiskebestande for flere år
- (24) "*Kyststat*": den stat, i hvis farvande, dvs. farvande, der henhører under dens suverænitet eller jurisdiktion, eller i hvis havne en aktivitet finder sted.

AFSNIT II GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 5 Generelle principper

1. Medlemsstaterne kontrollerer de aktiviteter, som gennemføres af enhver fysisk eller juridisk person, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, og som udøves på deres område eller i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion, især fiskeri, omladning, overførsel af fisk til bure eller akvakulturfaciliteter, herunder opfedningsanlæg, landing, import, transport, afsætning og oplagring af fiskevarer.
2. Medlemsstaterne kontrollerer også adgangen til farvande og ressourcer og kontrollerer aktiviteter uden for EF-farvande, der udøves af EF-fartøjer, der fører deres flag, og, uden at det berører flagmedlemsstatens primære ansvar, af deres borgere.
3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, bevilger tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer og opretter den administrative og tekniske struktur, der er en forudsætning for inspektion, overvågning og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitiks anvendelsesområde.

De stiller alle nødvendige midler til rådighed for deres kompetente myndigheder og kontrollører, så de kan udføre deres opgaver.

4. Hver medlemsstat sikrer, at kontrol, inspektion, overvågning og håndhævelse udføres uden forskelsbehandling med hensyn til, hvilke sektorer, fartøjer eller personer, der udvælges med henblik på inspektion, og på basis af risikostyring.
5. I hver medlemsstat koordinerer en central myndighed alle nationale kontrolmyndigheders kontrolaktiviteter. Den er også ansvarlig for at koordinere indsamling og kontrol af informationer om fiskeriaktiviteter og for at rapportere til og samarbejde med Kommissionen, andre medlemsstater og tredjelande.
6. Det er en forudsætning for at modtage bidrag fra Den Europæiske Fiskerifond, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006, og EF-bidrag til foranstaltninger som omhandlet i artikel 8, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 861/2006, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at sikre, at de af den fælles fiskeripolitikens regler for bevarelse, kontrol, inspektion og håndhævelse, der vedrører eller har indvirkning på effektiviteten af de finansierede foranstaltninger, overholdes og håndhæves, og til i den forbindelse at anvende og opretholde en effektiv inspektions-, overvågnings- og håndhævelsesordning.
7. Kommissionen og medlemsstaterne skal i tråd med deres respektive ansvar sørge for, at målene i denne forordning nås i forvaltningen og kontrollen af finansiel støtte fra Fællesskabet.

AFSNIT III

GENERELLE BETINGELSER FOR ADGANG TIL FARVANDE OG RESSOURCER

Artikel 6 *Fiskerilicens*

1. Et EF-fiskerfartøj må kun anvendes til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, hvis det har en gyldig fiskerilicens.
2. For EF-fiskerfartøjer udsteder og forvalter flagmedlemsstaten fiskerilicenserne. Den sørger for, at oplysningerne i fiskerilicensen er nøjagtige og i overensstemmelse med oplysningerne i EF-fiskerflåderegistret, jf. i artikel 15 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
3. Flagmedlemsstaten suspenderer midlertidigt fiskerilicensen for et fartøj, der er omfattet af midlertidig oplægning besluttet af den pågældende medlemsstat, og som har fået sin fiskeritilladelse suspenderet, jf. artikel 45, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1005/2008.
4. Flagmedlemsstaten inddrager permanent et fartøjs fiskerilicens, hvis fartøjet er omfattet af en kapacitetstilpasningsforanstaltning, jf. artikel 11, stk. 3, i forordning

(EF) nr. 2371/2002, eller som har fået sin fiskeritilladelse inddraget, jf. artikel 45, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1005/2008.

Artikel 7 Fiskeritilladelse

1. Et EF-fiskerfartøj, der fisker i EF-farvande, må kun udøve fiskeri, hvis det har en gyldig fiskeritilladelse udstedt af de kompetente myndigheder i sin flagmedlemsstat. Et EF-fiskerfartøj, der fisker i EF-farvande må kun udføre specifikke former for fiskeri, hvis disse er anført i dets gyldige fiskeritilladelse, når fiskeriet eller fiskeriområderne er omfattet af:
 - a) en fiskeriindsatsordning
 - b) en flerårig plan
 - c) et beskyttet havområde
 - d) en ordning for gradvis begrænsning af udsmid
 - e) forsøgsfiskeri
 - f) fiskeri med bundredskaber i områder, der ikke henhører under en regional fiskeriforvaltningsorganisations ansvar
 - g) andre tilfælde i henhold til EF-lovgivningen.
2. Hvis en medlemsstat har en specifik ordning for nationale fiskeritilladelser, sender den på anmodning Kommissionen et resumé af oplysningerne i tilladelsesansøgningerne og de dertil svarende samlede tal for fiskeriindsatsen.
3. Såfremt flagmedlemsstaten har indført nationale bestemmelser i form af en national fiskeritilladelsesordning med henblik på tildeling af de fiskerimuligheder, den har, til individuelle fartøjer, sender den på anmodning af Kommissionen oplysninger om, hvilke fartøjer der har fået tilladelse til at udøve fiskeri inden for et givet fiskeri.
4. Der udstedes ikke en fiskeritilladelse, hvis det pågældende fartøj ikke har en fiskerilicens udstedt i overensstemmelse med artikel 6, eller hvis dets fiskerilicens er blevet suspenderet eller inddraget. En fiskeritilladelse bliver automatisk ugyldig, hvis den til fartøjet svarende fiskerilicens er blevet inddraget permanent. Den suspenderes, hvis fiskerilicensen er blevet midlertidigt suspenderet.
5. Format og procedure for udstedelse af fiskerilicenser og fiskeritilladelser vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 8 Mærkning af fiskeredskaber

1. Føreren af et fartøj skal opfylde betingelserne og overholde restriktionerne for mærkning og identifikation af fartøjer og deres redskaber.
2. Der fastlægges detaljerede regler for mærkning og identifikation af fartøjer og deres redskaber efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 9
Fartøjsovervågningssystem

1. Medlemsstaterne skal drive et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem med henblik på effektiv overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag, uanset hvor de er, og af fiskeri i deres farvande. Medlemsstaterne sikrer regelmæssig overvågning af, at disse data er nøjagtige, og handler omgående, hvis det konstateres, at dataene er unøjagtige.
2. Et fiskerfartøj med en længde overalt på over 10 meter skal have et fuldt funktionsdygtigt udstyr installeret om bord, der gør, at fartøjet automatisk sender positionsdata med regelmæssige mellemrum, så det kan lokaliseres og identificeres gennem fartøjsovervågningssystemet. Det skal også tillade, at flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter tager stikprøver på fiskerfartøjet. For fartøjer med en længde overalt på over 10 meter, men højst 15 meter anvendes dette stykke fra den 1. januar 2012.
3. Når et fiskerfartøj er i en anden medlemsstats farvande, skal flagmedlemsstaten stille FOS-data for det pågældende fartøj til rådighed gennem automatisk overførsel til kystmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter. FOS-data skal også, på anmodning, gøres tilgængelige for den medlemsstat, i hvis havne et fiskerfartøj sandsynligvis vil lande sine fangster, eller i hvis farvande fiskerfartøjet sandsynligvis vil fortsætte sit fiskeri.
4. Hvis et EF-fiskerfartøj fisker i et tredjelands farvande eller i områder på åbent hav, hvor fiskeressourcerne forvaltes af en international organisation, og hvis aftalen med det pågældende tredjeland eller gældende regler for den internationale organisation foreskriver det, skal sådanne data også gøres tilgængelige for det pågældende land eller den pågældende organisation.
5. Medlemsstaterne gør detailldata og aggregerede data tilgængelige for slutbrugerne, jf. artikel 2, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008³³, med henblik på at støtte videnskabelig analyse på de betingelser, der er opstillet i den forordnings artikel 18.
6. EF-fartøjer med en længde overalt på højst 15 meter kan fritages fra kravet om at have installeret et fartøjsovervågningssystem, hvis de:
 - a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
 - b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet regnet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.
7. Tredjelandsfiskerfartøjer, der fisker i EF-farvande, skal have en fuldt funktionsdygtig anordning installeret om bord, der gør, at fartøjet automatisk sender positionsdata med regelmæssige mellemrum, så det kan lokaliseres og identificeres gennem fartøjsovervågningssystemet på samme måde som EF-fiskerfartøjer.
8. Medlemsstaterne opretter og varetager driften af fiskeriovervågningscentre, der overvåger fiskeriet og fiskeriindsatsen. En given medlemsstats

³³ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

fiskeriovervågningscenter skal overvåge de fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, uanset hvilke farvande de fisker i, og uanset hvilken havn de befinder sig i, samt EF-fiskerfartøjer, der fører andre medlemsstaters flag, og tredjelandsfartøjer, der er omfattet af FOS, og som fisker i farvande henhørende under den pågældende medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.

9. Hver flagmedlemsstat udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for fiskeriovervågningscentret, og træffer passende foranstaltninger til at sikre, at dens fiskeriovervågningscenter har det nødvendige personale og er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretages automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel. Medlemsstaterne skal sørge for backupprocedurer og genopretningsprocedurer i tilfælde af systemsvigt. Medlemsstaterne kan drive et fælles fiskeriovervågningscenter.
10. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 10 *Automatisk identifikationssystem*

1. Et fiskerfartøj med en længde overalt på over 15 meter skal have monteret et automatisk identifikationssystem, som til stadighed er i drift og overholder de af Den Internationale Søfartsorganisation fastsatte standarder, jf. kapitel V, regel 19, afsnit 2.4.5 i SOLAS-konventionen fra 1974 som ajourført.
2. Medlemsstaterne bruger data fra det automatiske identifikationssystem til at foretage krydskontroller med andre tilgængelige data i overensstemmelse med artikel 102 og 103. Til det formål sikrer medlemsstaterne, at data fra det automatiske identifikationssystem for fiskerfartøjer, der fører deres flag, er tilgængelige for deres nationale fiskerikontrolmyndigheder. Medlemsstaterne sikrer regelmæssig overvågning af, at disse data er nøjagtige, og handler omgående, hvis det konstateres, at dataene er unøjagtige.

Artikel 11 *Fartøjssporingsystem*

1. Medlemsstaterne bruger et fartøjssporingsystem, der giver dem mulighed for at sammenholde positionsoplysninger fra telebilleder sendt til jorden via satellit eller andre tilsvarende systemer med de oplysninger, der modtages af fartøjsovervågningssystemet eller det automatiske identifikationssystem, med henblik på at påvise fiskerfartøjers tilstedeværelse i et givet område. Medlemsstaterne sørger for, at deres fiskeriovervågningscentre råder over den tekniske kapacitet til at bruge et fartøjssporingsystem.
2. Kommissionen kan forlange, at en medlemsstat bruger et fartøjssporingsystem til et bestemt fiskeri og på et bestemt tidspunkt.

Artikel 12
Overførsel af data i overvågningsøjemed

Data fra fartøjsovervågningssystemet, det automatiske identifikationssystem og fartøjssporingssystemet, der indsamles som led i denne forordning, kan sendes til Kommissionens agenturer og andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne, der varetager overvågning med henblik på søfartssikkerhed, grænsekontrol, beskyttelse af havmiljøet og generel retshåndhævelse.

Artikel 13
Ny teknologi

1. Rådet kan med hjemmel i traktatens artikel 37 træffe beslutning om forpligtelsen til at bruge elektronisk overvågningsudstyr, sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse. Med henblik på at vurdere, hvilken teknologi der skal anvendes, gennemfører medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen eller det organ, den udpeger, pilotprojekter vedrørende sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse før den 1. juni 2013.
2. Rådet træffer med hjemmel i traktatens artikel 37 beslutning om indførelse af anden ny fiskerikontrolteknologi, når sådan teknologi på en omkostningseffektiv måde fører til bedre overholdelse af den fælles fiskeripolitikens regler.

AFSNIT IV
FISKERIOVERVÅGNING

Kapitel I
Overvågning af udnyttelsen af fiskerimuligheder

AFDELING 1
GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 14
Logbog

1. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter skal føre en logbog over deres aktiviteter med specifik angivelse af alle mængder på over 15 kg, udtrykt i levende vægt, af hver art, der fanges og opbevares om bord, samt dato, geografisk område med henvisning til underområde og afsnit eller underafsnit, eller, hvor det er relevant, det statistiske rektangel, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen, for de pågældende fangster og den anvendte type redskaber, jf. dog eventuelle særlige regler. Det skal også anføres i logbogen, hvor store mængder udsnid af hver art, der har været. Fartøjsføreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i logbogen, er nøjagtige.

2. I fiskerier, der er omfattet af en fiskeriindsatsordning, skal førere af EF-fiskerfartøjer i deres logbøger registrere og gøre rede for, hvor lang tid de har opholdt sig i et område, på følgende måde:
 - a) Med hensyn til trukne redskaber:
 - i) hver indsejling i og udsejling af havn
 - ii) hver indsejling i og udsejling af havområder, for hvilke der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer
 - iii) fangster om bord efter art i kilogram levende vægt på tidspunktet for udsejling af området eller indsejling i en havn beliggende i det pågældende område.
 - b) Med hensyn til passive redskaber:
 - i) hver indsejling i og udsejling af havn
 - ii) hver indsejling i og udsejling af havområder, for hvilke der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer
 - iii) dato og klokkeslæt for udsætning eller genudsætning af passive redskaber i disse områder
 - iv) dato og klokkeslæt for afslutning af fiskeri med passive redskaber
 - v) fangster om bord efter art i kilogram levende vægt på tidspunktet for udsejling af området eller indsejling i en havn beliggende i det pågældende område.
3. Den tilladte tolerance for de i logbogen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kg der er om bord, er 5 %.
4. Ved omregning af vægten af opbevaret eller forarbejdet fisk til levende vægt anvender førere af EF-fiskerfartøjer den omregningsfaktor, der er fastsat efter proceduren omhandlet i artikel 111.
5. Førere af tredjelandfiskerfartøjer, der fisker i EF-farvande, registrerer de i denne artikel nævnte oplysninger på samme måde som førere af EF-fiskerfartøjer.
6. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 15
Elektronisk registrering og indsendelse af logbogsdata

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på over 10 meter registrerer oplysningerne i fiskerilogbogen elektronisk og sender dem elektronisk til flagstatens kompetente myndighed mindst én gang dagligt.

2. Stk. 1 gælder for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 15 meter, men højst 24 meter fra den 1. juli 2011 og for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter, men højst 15 meter fra den 1. januar 2012. EF-fartøjer med en længde overalt på højst 15 meter kan fritages fra stk. 1, hvis de
 - a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
 - b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet regnet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

Artikel 16
Fartøjer fritaget for logbogskrav

1. Hver medlemsstat overvåger i form af stikprøvekontrol de aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som er fritaget fra kravene i artikel 14, for at sikre, at sådanne fartøjer overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik.
2. Med henblik herpå udarbejder hver medlemsstat en prøvetagningsplan på grundlag af metoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren omhandlet i artikel 111 og sender den hvert år inden den 31. januar til Kommissionen med angivelse af, hvilke metoder der er anvendt ved udarbejdelse af planen. Prøvetagningsplanerne skal så vidt muligt være stabile over tid og standardiserede inden for regionerne.

Artikel 17
Forhåndsmeddelelse

1. Uden at det berører specifikke bestemmelser i de flerårige planer, og medmindre de kompetente myndigheder har givet tilladelse til tidligere indsejling, meddeler førerne af EF-fiskerfartøjer eller deres repræsentanter, mindst fire timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havn eller landingsfaciliteter de ønsker at anvende, følgende oplysninger:
 - a) fartøjets identifikation
 - b) navnet på den udpegede bestemmelseshavn og anløbsformålet, f.eks. landing, omladning eller adgang til tjenester
 - c) fiskeritilladelse, eller hvor det er relevant, tilladelse til at støtte fiskeriaktiviteter eller omlade fiskevarer
 - d) datoer for fangstrejsen og de områder, hvor fangsterne blev taget
 - e) forventet dato og klokkeslæt for ankomst i havn
 - f) mængden af hver art om bord, herunder nulfangster
 - g) mængden af hver art, der skal landes eller omlades.
2. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes repræsentant, der registrerer logbogsoplysninger elektronisk i henhold til artikel 15, skal sende

forhåndsmeddelelsen, jf. stk. 1, elektronisk til den kompetente myndighed i flagstaten. Logbogsoplysningerne i henhold til artikel 14 og forhåndsmeddelelsen, jf. denne artikels stk. 1, kan sendes i én overførsel, hvis denne indeholder de ønskede oplysninger for hver af dem.

3. Når et EF-fiskerfartøj ønsker at anløbe en havn i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten og har sendt forhåndsmeddelelsen i henhold til stk. 1 elektronisk, skal de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten straks ved modtagelsen sende den i stk. 1 omtalte forhåndsmeddelelse elektronisk til den pågældende kystmedlemsstats ansvarlige myndigheder.
4. Efter proceduren omhandlet i artikel 111 kan Kommissionen fritage visse kategorier af fiskerfartøjer for den i stk. 1 fastsatte forpligtelse i en begrænset periode, der kan forlænges, eller træffe beslutning om en anden meddelelsesperiode under hensyntagen blandt andet til typen af fiskevarer og afstanden mellem fiskepladserne, landingsstederne og de havne, hvor de pågældende fiskerfartøjer er registreret.

Artikel 18 *Omladning*

Det er forbudt at omlade fisk på havet i EF-farvande. Omladning kræver tilladelse og må kun finde sted i medlemsstatshavne, der er udpeget til det formål, og på de betingelser, der er opstillet i denne forordning.

Artikel 19 *Omladningsopgørelse*

1. Førerne af både det omladende og det modtagende fartøj eller deres repræsentanter skal snarest muligt og senest 24 timer efter omladningen indsende en omladningsopgørelse
 - a) til deres flagmedlemsstat og
 - b) hvis omladningen har fundet sted i en anden medlemsstats havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat.
2. Omladningsopgørelsen indsendes om muligt elektronisk. Såfremt indsendelsen sker elektronisk, indsendes omladningsopgørelsen kun til flagmedlemsstaten, selv om omladningen skal finde sted i en anden medlemsstats havn. Flagmedlemsstaten sender straks ved modtagelsen omladningsopgørelsen til den berørte havnemedlemsstat.
3. Omladningsopgørelsen skal indeholde oplysninger om mængden af fiskevarer efter art, der er blevet omladet, dato og sted for hver fangst, navnene på de involverede fartøjer og omladnings- og bestemmelseshavnene. Førere af begge involverede fartøjer er ansvarlige for disse oplysningers nøjagtighed.
4. Efter proceduren omhandlet i artikel 111 kan Kommissionen fritage visse kategorier af fiskerfartøjer for forpligtelsen i stk. 1 i en begrænset periode, der kan forlænges, eller træffe beslutning om en anden meddelelsesperiode under hensyntagen blandt

andet til typen af fiskevarer og afstanden mellem fiskepladserne, landingsstederne og de havne, hvor de pågældende fiskerfartøjer er registreret.

5. Omladningsprocedurer og -formularer fastlægges efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 20

Tilladelse til at lande og til at omlade

1. EF-fiskerfartøjer kan kun få tilladelse til at lande eller omlade fisk, hvis de i artikel 17 omtalte oplysninger er fuldstændige.
2. Landingen må ikke påbegyndes, før de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat har givet tilladelse hertil.
3. Tilladelse til at påbegynde landing eller omladning i havn er underlagt kontrol af, at de indsendte oplysninger, jf. stk. 1, er fuldstændige, og eventuelt af gennemførelse af en inspektion.
4. Når de kompetente myndigheder giver tilladelse til landing, tildeler de et unikt landingsnummer (ULN) og meddeler det til føreren af fartøjet. Hvis landingen afbrydes, kræves der tilladelse til at genoptage landing.

Artikel 21

Landingsopgørelse

1. Føreren er ansvarlig for nøjagtigheden af landingsopgørelsen, som mindst skal indeholde oplysninger om de landede mængder af hver af de i artikel 14 omhandlede arter og om det sted og den dato, hvor de blev fanget.
2. Uden at det berører specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på over 10 meter eller dennes repræsentant indsende oplysningerne i landingsopgørelsen elektronisk til de kompetente myndigheder i flagstaten senest to timer efter landingens afslutning.
3. Når et EF-fiskerfartøj lander sine fangster i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, sender de ansvarlige myndigheder i flagmedlemsstaten straks ved modtagelsen oplysningerne i landingsopgørelsen videre elektronisk til de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, hvor fangsten blev landet.
4. Stk. 2 gælder for EF-fiskerfartøjer på med en længde overalt på over 15 meter, men højst 24 meter fra den 1. juli 2011 og for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter, men højst 15 meter fra den 1. januar 2012. EF-fartøjer med en længde overalt på op til 15 meter kan fritages for stk. 2, hvis de:
 - a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
 - b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet regnet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

5. For fartøjer, der er fritaget for kravet i stk. 2, skal føreren eller dennes repræsentant foretage registrering ved landing og snarest muligt og senest 24 timer efter landingen indsende en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor landingen har fundet sted.
6. Landingsopgørelsesprocedurer og -formularer fastlægges efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 22

Fartøjer, der er fritaget for krav om landingsopgørelse

1. Hver medlemsstat overvåger i form af stikprøvekontrol de aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som er fritaget for de i artikel 21, stk. 1 og 2, anførte krav om landingsopgørelse, for at sikre, at sådanne fartøjer overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik.
2. Med henblik herpå udarbejder hver medlemsstat en prøvetagningsplan på grundlag af metoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren omhandlet i artikel 111 og sender den hvert år inden den 31. januar til Kommissionen med angivelse af, hvilke metoder der er anvendt ved udarbejdelse af planen. Prøvetagningsplanerne skal så vidt muligt være stabile over tid og standardiserede inden for regionerne.

AFSNIT 2

MEDLEMSSTATERNES REGISTRERING OG UDVEKSLING AF DATA

Artikel 23

Registrering af fangster og fiskeriindsats

1. Hver medlemsstat registrerer alle relevante data om fiskerimuligheder som omhandlet i dette kapitel, udtrykt både som fangster og fiskeriindsats, og opbevarer de originale data i en periode på tre år eller længere i overensstemmelse med de nationale regler.
2. Før den 15. i hver måned meddeler hver medlemsstat elektronisk Kommissionen eller det organ, den har udpeget, alle de i stk. 1 opdaterede oplysninger, der er registreret i løbet af den foregående måned.
3. Alle fangster af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande, som tages af EF-fiskerfartøjer, afskrives på den kvote, der for den pågældende bestand eller gruppe af bestande er tildelt flagmedlemsstaten, uanset landingsstedet.

Artikel 24

Udveksling af data

1. Landingsmedlemsstaterne sender på anmodning af en anden medlemsstat elektronisk oplysninger om landing, salg, omladning eller transport af fiskevarer, der er foretaget i dens havne eller farvande under dens højhedsområde eller jurisdiktion af fiskerfartøjer, som fører den anmodende medlemsstats flag, jf. dog artikel 23.

2. Disse oplysninger skal som minimum omfatte det pågældende fartøjs navn og havnekendingsnummer, mængderne af fisk efter bestand eller gruppe af bestande, der er landet, solgt eller omladet af fartøjet, samt dato og sted for landing, salg, omladning eller transport. Disse oplysninger sendes senest fire arbejdsdage efter datoen for medlemsstatens anmodning, medmindre andet er aftalt mellem de berørte medlemsstater.
3. Den medlemsstat, hvor landing, salg, omladning eller transport har fundet sted, sender efter anmodning disse oplysninger elektronisk til Kommissionen, samtidig med at de sendes til fartøjets flagmedlemsstat.

Artikel 25
Data om udtømning af fiskerimuligheder

1. En medlemsstat skal straks meddele det til Kommissionen, når den fastslår, at:
 - a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at udgøre 80 % af den pågældende kvote, eller
 - b) 80 % af den maksimale fiskeriindsats for et fiskeriområde og for alle eller en del af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at være nået.
2. I det tilfælde skal den, hvis Kommissionen anmoder herom, sende den mere detaljerede og hyppigere oplysninger end fastsat i artikel 23.

AFSNIT 3
LUKNING AF FISKERIER

Artikel 26
Medlemsstaters lukning af fiskerier

1. Hver medlemsstat fastsætter den dato, hvor:
 - a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at have udtømt den pågældende kvote
 - b) den maksimale fiskeriindsats inden for et fiskeriområde og for alle eller en del af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at være nået.
2. Fra den i stk. 1 anførte dato skal de berørte medlemsstater forbyde fiskeri efter den bestand eller gruppe af bestande fra fartøjer, der fører dens flag, samt opbevaring om bord, omladning og landing af fisk taget efter den dato, og skal fastsætte en dato, der er sidste frist for omladning og landing eller endelige fangstopgørelser.
3. Den i stk. 2 anførte beslutning offentliggøres af den berørte medlemsstat og sendes straks til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende (C-udgaven). Fra den dato, beslutningen er offentliggjort af den berørte medlemsstat, skal medlemsstaterne sørge for, at fartøjer,

der fører den berørte medlemsstats flag, ikke opbevarer de relevante fisk om bord, lander dem, anbringer dem i bur eller omlader dem i deres farvande eller på deres område.

4. Kommissionen sørger for, at de meddelelser, den modtager i medfør af denne artikel, gøres elektronisk tilgængelige for medlemsstaterne.

Artikel 27

Kommissionens lukning af fiskerier

1. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke har overholdt forpligtelsen til at meddele de månedlige data om fiskerimuligheder i henhold til artikel 23, stk. 2, kan den fastsætte en dato, hvor 80 % af den pågældende medlemsstats fiskerimuligheder anses for at være opbrugt, og den kan fastsætte den forventede dato, hvor fiskerimulighederne anses for at være opbrugt.
2. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysningerne i henhold til artikel 26 eller på eget initiativ finder, at de fiskerimuligheder, der er til rådighed for Fællesskabet eller en medlemsstat, anses for at være opbrugt, meddeler Kommissionen de pågældende medlemsstater dette og forbyder fiskeri for så vidt angår det respektive område, det respektive redskab, den respektive bestand, den respektive gruppe af bestande eller den respektive flåde, der er involveret i det specifikke fiskeri.

Artikel 28

Korrigerende foranstaltninger

1. Når Kommissionen har lukket fiskeriet fordi den skønner, at de fiskerimuligheder, som en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater eller Fællesskabet har til rådighed, er udtømte, og det viser sig, at en medlemsstat faktisk ikke har opbrugt sine fiskerimuligheder, anvendes følgende stykker.
2. Hvis den skade, medlemsstaten har lidt, fordi den fik forbud mod at fiske, før dens fiskerimuligheder var opbrugt, ikke er blevet elimineret, indføres der foranstaltninger med det formål på passende vis at afhjælpe den forårsagede skade efter proceduren omhandlet i artikel 111. Sådanne foranstaltninger kan indebære, at fiskerimulighederne nedsættes for alle medlemsstater, der har overfisket, idet de således fratrukne mængder så skal tildeles de medlemsstater, hvis fiskeri blev standset, før deres fiskerimuligheder var opbrugt.
3. Disse nedsættelser og de tilsvarende tildelinger foretages, idet der først og fremmest tages hensyn til de arter og områder, som fiskerimulighederne var fastsat for. De kan foretages i det år, skaden opstod, eller i det eller de efterfølgende år.
4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Kapitel II

Overvågning af flådeforvaltningen

AFSNIT 1

FISKERIKAPACITET

Artikel 29

Fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre den nødvendige kontrol for at sikre, at den samlede kapacitet svarende til de fiskerilicenser, som en medlemsstat har udstedt, i GT og kW ikke på noget tidspunkt overskrider det maksimale kapacitetsniveau for den pågældende medlemsstat fastsat i henhold til:
 - a) artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002
 - b) Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004³⁴
 - c) Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/2003 af 12. august 2003³⁵
 - d) Kommissionens forordning (EF) nr. 2104/2004 af 9. december 2004³⁶.
2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel kan vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111, navnlig for så vidt angår:
 - a) registrering af fiskerfartøjer
 - b) kontrol af fiskerfartøjernes maskineffekt
 - c) kontrol af fiskerfartøjernes tonnage
 - d) kontrol af fiskeredskabernes type, antal og specifikationer.
3. Som led i den i artikel 110 anførte rapport informerer medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke kontrolmetoder der er anvendt, sammen med navne og adresser på de organer, der er ansvarlige for at gennemføre den i stk. 2 nævnte kontrol.

³⁴ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9.

³⁵ EUT L 204 af 13.8.2003, s. 21.

³⁶ EUT L 365 af 10.12.2004, s. 19.

AFSNIT 2: MASKINEFFEKT

Artikel 30

Overvågning af maskineffekt

1. Fiskeri skal kun være tilladt med fiskerfartøjer, der er udstyret med maskiner, hvis effekt ikke overstiger det, der er anført i maskincertifikatet.
2. Det er forbudt at manipulere med maskinen med det formål at øge dens effekt ud over den maksimale effekt i henhold til maskincertifikatet.
3. Det er forbudt at bruge nye maskiner eller ombytningsmaskiner, der ikke er blevet officielt godkendt af den berørte medlemsstat.
4. Medlemsstaterne sørger for, at den certificerede maskineffekt ikke overskrides. Som led i den i artikel 110 anførte rapport informerer medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke kontrolforanstaltninger de har truffet for at sikre, at maskineffekten ikke overskrides.

Artikel 31

Certificering af maskineffekt

1. Medlemsstaternes myndigheder skal officielt godkende nye maskiner, ombytningsmaskiner og maskiner, der er blevet teknisk modificeret, og bekræfte, at de ikke kan levere mere effekt end anført i maskincertifikatet. Disse godkendelser udstedes kun, hvis maskinen ikke kan levere mere end den anførte kraft.
2. Medlemsstaternes myndigheder kan overdrage certificeringen af maskineffekt til klassifikationsselskaber, forhandlere af motorer eller andre aktører, der har den nødvendige ekspertise til at foretage teknisk undersøgelse af maskineffekt. De pågældende klassifikationsselskaber, forhandlere eller andre aktører må kun attestere, at maskinerne ikke kan overskride den officielt anførte kraft, hvis der ikke er nogen mulighed for at øge maskinens ydelse til over den certificerede effekt.

Artikel 32

Krydskontrol af maskineffekt

1. Medlemsstaterne foretager krydskontrol for at tjekke, at maskineffekten stemmer overens med alle de oplysninger, der er tilgængelige for forvaltningen om fartøjets tekniske specifikationer. De skal navnlig tjekke oplysningerne i:
 - a) registreringer i fartøjsovervågningssystemet
 - b) logbogen
 - c) EIAPP-attesten (EIAPP = Engine International Air Pollution Prevention) udstedt for maskinen, jf. bestemmelserne i bilag VI til MARPOL 73/78-konventionen

- d) klassecertifikater udstedt af en anerkendt organisation, der udfører skibsinspektion og -syn som defineret i direktiv 94/57/EF
 - e) fartstilladelsen
 - f) EF-fiskerflåderegistret
 - g) alle andre dokumenter, der indeholder relevante oplysninger om fartøjets maskineffekt eller andre tekniske specifikationer i den forbindelse.
2. Når der er indikationer for, at en maskine i et fiskerfartøj har større effekt end den, der er anført på fartøjets fiskerilicens, foretager medlemsstaterne fysisk kontrol af maskineffekten.

Kapitel III

Overvågning af flerårige planer

Artikel 33 *Omladning i havn*

EF-fiskerfartøjer, der deltager i fiskerier, som er omfattet af en flerårig plan, må ikke overføre deres fangster til et andet fartøj eller til et køretøj uden først at have landet deres fangster, så de kan blive vejjet på et auktionscenter eller hos et andet organ, medlemsstaterne har godkendt.

Artikel 34 *Udpegede havne*

1. Rådet kan ved vedtagelsen af en flerårig plan træffe beslutning om en tærskelmængde for levende vægt af arter omfattet af en flerårig plan, over hvilken et fartøj skal lande sine fangster i en udpeget havn.
2. Hvis der skal landes mere end den i stk. 1 anførte tærskelmængde fisk, sørger føreren af et EF-fiskerfartøj for, at denne landing kun foretages i en udpeget havn i Fællesskabet. Når den flerårige plan anvendes inden for rammerne af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, kan landingerne finde sted i en havn tilhørende en kontraherende part i den pågældende organisation.
3. Hver medlemsstat udpeger havne, hvor landinger i henhold til stk. 2 skal finde sted.
4. For at en havn kan få status af udpeget havn, skal følgende betingelser være opfyldt:
 - a) begrænsede landingstidsrum
 - b) begrænsede landingssteder
 - c) fuld inspektionsdækning i landingstidsrum og på alle landingssteder

- d) den gennemsnitlige landede mængde efter vægt af de arter, der er omfattet af en flerårig plan, skal udgøre mindst 5 % af de samlede mængder, som landes i den pågældende havn. Referenceperioden ved beregning af et sådant gennemsnit er de tre umiddelbart forudgående år.

Artikel 35

Separat stuvning af genopretningsarter

1. Det er forbudt at opbevare arter, der er omfattet af en flerårig plan, i en kasse om bord på et EF-fiskerfartøj sammen med andre fiskevarer, uanset mængde.
2. Kasser med arter, der er omfattet af en flerårig plan, skal mærkes korrekt med en mærkat, der angiver FAO-koden for de arter, der er omfattet af en flerårig plan, og skal staves i lastrummet på en sådan måde, at de holdes adskilt fra andre kasser.

Artikel 36

Nationale kontrolhandlingsprogrammer

1. Medlemsstaterne opstiller et nationalt kontrolhandlingsprogram for hver flerårig plan.
2. Medlemsstaterne fastsætter specifikke inspektionsbenchmarks i overensstemmelse med bilag I, og disse benchmarks revideres med regelmæssige mellemrum på grundlag af en analyse af de opnåede resultater. Inspektionsbenchmarkene skal gradvist udvikles, indtil de målbenchmarks, der er defineret i bilag I, er nået.

Kapitel IV

Overvågning af tekniske foranstaltninger

AFSNIT 1

BRUG AF FISKEREDSKABER

Artikel 37

Fiskeredskaber

1. Alle fiskeredskaber, der bruges i et fiskeri, skal overholde de tekniske specifikationer i den fælles fiskeripolitikens regler for det pågældende fiskeri.
2. I fiskerier, hvor det er tilladt at have mere end to typer redskaber om bord, skal det redskab, der ikke bruges, staves, så det ikke umiddelbart kan bruges, i overensstemmelse med følgende betingelser:
 - a) redskabets net, synk og lignende udstyr skal være adskilt fra dets skovle og dets slæbe- og trawlliner samt wirer
 - b) redskaber, der befinder sig på eller over dækket, skal være solidt fastgjort

- c) langliner skal være stuvet på de nedre dæk.

Artikel 38
Fangstsammensætning

1. Hvis fangster, der har været opbevaret om bord på et EF-fiskerfartøj, er taget med net med forskellige mindstemaskestørrelser på samme fangstrejse, skal artssammensætningen beregnes for hver del af fangsten, der er taget under forskellige betingelser. Med henblik herpå skal alle ændringer i forhold til den tidligere benyttede maskestørrelse samt fangstsammensætningen om bord, når der foretages sådanne ændringer, indføres i logbogen og landingsopgørelsen.
2. I særlige tilfælde kan der efter proceduren omhandlet i artikel 111 vedtages detaljerede regler for, hvorledes der om bord for hver art skal udarbejdes og ajourføres en lasteplan over forarbejdede produkter med angivelse af, hvor de opbevares i lasten.

AFSNIT 2
OVERVÅGNING AF BESKYTTEDE HAVOMRÅDER

Artikel 39
Fartøjsovervågningsystem

1. Når der defineres et beskyttet havområde, skal den position, der begrænser den geografiske polygon og de tilsvarende rombelinjer og fartøjspositioner, måles efter gældende standard.
2. EF-fiskerfartøjers aktiviteter i fiskeriområder, hvor der er defineret et beskyttet havområde, overvåges af kyststatens fiskeriovervågningscenter, som skal have et system til at opspore og registrere fartøjernes indsejling i, gennemsejling af og udsejling af det beskyttede havområde.
3. Kyststatens overvågningscenter skal have et alarmsystem, der automatisk kan afsløre fartøjer, som sejler ind i det beskyttede havområde. Fartøjet skal også være udstyret med alarmsystemet, så føreren af fartøjet får besked, hvis han/hun er ved at sejle ind i det beskyttede havområde.
4. Medlemsstaterne skal etablere et alarmsystem, der udløses, når fartøjet sejler ind i kontrolsikkerhedszonen rundt om de områder, der skal beskyttes.
5. Uanset artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2003 af 18. december 2003 skal dataoverførsel finde sted mindst én gang hvert 15. minut, når et fartøj sejler ind i kontrolsikkerhedszonen, og det skal være realtidsoverførsel, når fartøjet sejler ind i det beskyttede havområde.

Artikel 40
Gennemsejling af et beskyttet havområde

1. Gennemsejling af et beskyttet havområde er tilladt for alle fiskerfartøjer på følgende betingelser:
 - a) alle fiskeredskaber om bord skal være fastsurret og bortstuvet under gennemsejling
 - b) hastigheden under gennemsejling skal være mindst 6 knob.
2. Førere af EF-fiskerfartøjer, der ønsker at sejle igennem et beskyttet havområde, skal meddele følgende oplysninger i en gennemsejlingsrapport til flagmedlemsstatens myndigheder og til kystmedlemsstaten:
 - a) fartøjets navn, havnekendingsnummer, radiokaldesignal og navnet på føreren af fartøjet
 - b) koordinaterne for den geografiske position for det fartøj, rapporten angår
 - c) dato og klokkeslæt for hver indsejling i det beskyttede havområde
 - d) dato og klokkeslæt for hver udsejling af det beskyttede havområde.

AFSNIT 3
OVERVÅGNING AF BEGRÆNSNINGEN AF UDSMID

Artikel 41
Registrering af udsmid

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj registrerer alt udsmid på over 15 kg udtrykt i levende vægt og meddeler, om muligt elektronisk, straks disse oplysninger til sine kompetente myndigheder.
2. Medlemsstaterne opretter en særlig ordning til overvågning af fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som har en fiskeritilladelse under en ordning med gradvis begrænsning af udsmid.

Artikel 42
Kontrol af logbøger

For fartøjer med fartøjsovervågningssystem kontrollerer medlemsstaterne konsekvent, at de oplysninger, der indkommer til fiskeriovervågningscentret, svarer til de aktiviteter, der registreres i logbogen, under anvendelse af FOS-data og data fra observatører, hvor de foreligger. Sådanne krydskontroller registreres i maskinlæsbar form og opbevares i en periode på tre år.

AFSNIT 4 REALTIDSLUKNING AF FISKERIER

Artikel 43 Generelle bestemmelser

1. Når den fastsatte bifangstmængde er nået, lukkes det berørte område midlertidigt for fiskeri i henhold til bestemmelserne i dette afsnit. En sådan realtidslukning fastsættes for en bestemt periode på højst ti dage.
2. Den bifangstmængde, der udløser lukning, beregnes som en procentdel af den levende vægt af hver art af den samlede fangst i et træk eller, når målet med realtidslukningen er beskyttelse af ungfisk af en bestemt art, en procentdel af antallet af ungfisk af en bestemt art i forhold til det totale antal enheder af den særlige art i det pågældende træk.

Artikel 44 Realtidslukning foretaget af medlemsstater

1. Når et fiskeribeskyttelsesfartøj, som tilhører kystmedlemsstaten, eller som deltager i en fælles indsats i henhold til en fælles ressourceanvendelsesplan, konstaterer en bifangstmængde, der udløser lukning, skal fiskeribeskyttelsesfartøjet omgående underrette de kompetente myndigheder i den pågældende kystmedlemsstat.
2. Hvis mængden af bifangster i ét træk overstiger en fastsat mængde, skal fiskerfartøjet skifte fiskeriområde med mindst fem sømil fra enhver position for det foregående træk, før det fortsætter med at fiske, og skal uden ophold underrette kystmedlemsstatens kompetente myndigheder. Hvis mindst tre fiskerfartøjer har måttet forlade et fiskeriområde, fordi de har overskredet den fastsatte mængde, skal kystmedlemsstaten ud fra oplysningerne fra disse fartøjer indføre en realtidslukning.
3. På grundlag af de indkomne oplysninger, jf. stk. 1 eller 2, træffer kystmedlemsstaten beslutning om realtidslukning af det pågældende område. Den underretter straks Kommissionen, alle medlemsstater og tredjelande, hvis fartøjer har tilladelse til at fiske i det pågældende område om, at der er indført realtidslukning. Fiskeri i et sådant område er forbudt i henhold til beslutningen om at indføre realtidslukning.

Artikel 45 Realtidslukning foretaget af Kommissionen

1. På grundlag af de indkomne oplysninger om, at bifangstmængden har nået den lukningsudløsende bifangstmængde, kan Kommissionen beslutte, at et område skal lukkes midlertidigt, hvis kystmedlemsstaten ikke selv har indført en sådan lukning.
2. Kommissionen underretter omgående alle medlemsstater og tredjelande, hvis fartøjer fisker i dette område, og offentliggør straks på sit officielle websted et kort med koordinaterne for det midlertidigt lukkede område med angivelse af lukningens varighed og betingelserne for fiskerier i det pågældende lukkede område.

Artikel 46
Genåbning af et midlertidigt lukket område

1. Mindst 60 timer efter, at det definerede område er blevet lukket, og under kontrol af kystmedlemsstatens inspektionstjeneste, gennemfører et begrænset antal fartøjer med en videnskabelig observatør om bord et prøvefiskeri for at kontrollere mængden af bifangster.
2. Såfremt der ved prøvefiskeriet, jf. stk. 1, ikke nås mere end 60 % af den fastsatte bifangstmængde, ophæver kystmedlemsstaten de realtidslukninger, den har indført. Kystmedlemsstaten underretter Kommissionen, alle de berørte medlemsstater og tredjelande, hvis fartøjer har licens til at fiske i det pågældende område, om, at realtidslukningen er blevet ophævet.
3. Hvis realtidslukningen er indført af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 45, skal kystmedlemsstaten straks underrette Kommissionen om resultaterne af det i stk. 1 omhandlede prøvefiskeri. Kommissionen ophæver realtidslukningen, i givet fald efter at Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri har undersøgt oplysningerne, såfremt der ved det i stk. 1 omtalte fiskeri ikke tages mere end 60 % af den fastsatte bifangstmængde. Kommissionen meddeler alle de berørte medlemsstater og tredjelande, hvis fartøjer har licens til at fiske i det pågældende område, at realtidslukningen er blevet ophævet.

AFSNIT IV
OVERVÅGNING AF REKREATIVT FISKERI

Artikel 47
Rekreativt fiskeri

1. Rekreativt fiskeri fra et fartøj i EF-farvande efter bestande, som er omfattet af en flerårig plan, er betinget af, at det pågældende fartøj har en tilladelse udstedt af flagmedlemsstaten.
2. Fangster fra rekreativt fiskeri efter bestande, der er omfattet af en flerårig plan, registreres af flagmedlemsstaten.
3. Fangster fra rekreativt fiskeri efter arter, der er omfattet af en flerårig plan, afskrives på flagmedlemsstatens relevante kvoter. De berørte medlemsstater fastsætter en del af sådanne kvoter, der skal anvendes udelukkende til rekreativt fiskeri.
4. Det er forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri, undtagen til velgørende formål.

AFSNIT V OVERVÅGNING AF AFSÆTNING

Kapitel I Generelle bestemmelser

Artikel 48

Principper for overvågning af afsætning

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for på sit område at overvåge anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik på alle trin i afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter, fra det første salg til detailsalget, inklusive transport.
2. Alle partier fiskevarer og akvakulturprodukter skal kunne spores, og aktørerne skal kunne identificere partiernes oprindelses- og bestemmelsessted lige fra fangst eller høst til den endelige forbruger.
3. Når der er fastsat en minimumsstørrelse for en given art, skal aktører, der er ansvarlige for salg, oplagring eller transport, kunne bevise produkternes geografiske oprindelse med henvisning til underområde og afsnit eller underafsnit, eller, hvor det er relevant, det statistiske rektangel, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen.
4. Medlemsstaterne sørger for, at alle fiskevarer og akvakulturprodukter fra fangst eller høst samles i partier.

Artikel 49

Fælles handelsnormer

1. Medlemsstaterne sørger for, at produkter, der er omfattet af fælles handelsnormer, kun udbydes, tilbydes, sælges eller på anden måde bringes i omsætning, når de opfylder disse normer.
2. Produkter, der trækkes tilbage fra markedet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999, skal overholde de fælles handelsnormer, især friskhedsklasserne.
3. Aktører med ansvar for salg, oplagring eller transport af partier af fiskevarer skal kunne bevise, at produkterne overholder handelsnormerne på alle trin.

Artikel 50

Sporbarhed

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres aktører indfører ordninger og procedurer, så oplysningerne om fiskevarers og akvakulturprodukters oprindelse bliver gjort

tilgængelige for den kompetente myndighed, jf. dog forordning (EF) nr. 178/2002³⁷ og medlemsstaternes nationale lovgivning.

2. Fællesskabets minimumsinformationskrav for alle partier af fiskevarer og akvakulturprodukter med henblik på at spore deres oprindelse er:
 - a) identifikationsnummer for hvert parti
 - b) kommercielt og videnskabeligt navn på hver art
 - c) levende vægt i kilogram
 - d) dato for fangst og/eller høst
 - e) produktionsenhed (navn på fiskerfartøj, akvakulturanlæg)
 - f) navn og adresse på leverandører
 - g) redskaber.
3. Hvert parti skal underkastes et særligt identifikations- og/eller mærkningssystem, der indeholder de i stk. 2 omhandlede oplysninger.

Artikel 51 *Forbrugeroplysninger*

Medlemsstaterne ser til, at oplysningerne i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2065/2001 af 22. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000, for så vidt angår forbrugeroplysning om fiskevarer og akvakulturprodukter, er tilgængelige på hvert afsætningstrin for den pågældende art. Det i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2065/2001 anførte fangstområde skal henvise til underområde og afsnit eller underafsnit, eller, hvor det er relevant, det statistiske rektangel, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen.

Kapitel II **Aktiviteter efter landing**

Artikel 52 *Første salg i auktionscentre*

1. Medlemsstaterne sikrer, at den første afsætning af alle mængder, der er omfattet af fangst- eller indsatsbegrænsninger, finder sted og/eller registreres på et auktionscenter til registrerede købere.
2. Andre fiskevarer sælges kun på et auktionscenter eller til organer eller personer med tilladelse hertil fra medlemsstaterne.

³⁷ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

3. Købere af fiskevarer fra et fiskerfartøj ved første salg skal være registreret hos myndighederne i den medlemsstat, hvor det første salg finder sted. Af hensyn til registreringen skal hver køber være identificeret med sit momsnummer i de nationale databaser.

Artikel 53

Vejning af fiskevarer og akvakulturprodukter

1. Alle registrerede købere, der køber fiskevarer og akvakulturprodukter, skal sørge for, at alle modtagne partier vejes på vægte, der er godkendt af de ansvarlige myndigheder. Fisken skal vejes, inden den sorteres, forarbejdes, oplagres og transporteres fra landingshavnen eller sælges videre.
2. Vejningsresultatet anføres i landingsopgørelser, salgsnotaer og overtagelseserklæringer.
3. Uanset stk. 1, kan medlemsstaterne give tilladelse til, at fersk fisk først vejes efter transporten fra landingshavnen, hvis fisken ikke kunne vejes ved landing, og forudsat at den transporteres til et bestemmelsessted på medlemsstatens område, der højst ligger 20 km fra landingshavnen.
4. De ansvarlige myndigheder i en medlemsstat kan forlange, at en hvilken som helst mængde fisk, der først landes i den pågældende medlemsstat, vejes i overværelse af kontrollører, før den transporteres væk fra landingsstedet.

Artikel 54

Salgsnotaer

1. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, der er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, som landes i en medlemsstat, indsender elektronisk, senest to timer efter første salg, en salgsnota til de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første salg finder sted. Hvis denne medlemsstat ikke er flagmedlemsstaten for det fartøj, der landede fisken, skal den sikre, at der ved modtagelsen af de relevante oplysninger fremsendes en kopi af salgsnotaen til de ansvarlige myndigheder i flagmedlemsstaten. Disse købere, auktioner, organer eller personer er ansvarlige for, at salgsnotaen er korrekt.
2. Hvis første afsætning af fiskevarer ikke finder sted i den medlemsstat, hvor produkterne er landet, skal den medlemsstat, som er ansvarlig for at overvåge første afsætning, sikre, at der indgives en kopi af salgsnotaen til de myndigheder, der er ansvarlige for at overvåge landingen af de pågældende produkter, og til myndighederne i fartøjets flagmedlemsstat senest to timer efter modtagelse af salgsnotaen.
3. Hvis en salgsnota ikke svarer til fakturaen eller et andet tilsvarende dokument, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oplysningerne om prisen uden afgift for vareleverancerne til køberen er de samme som dem, der er anført i fakturaen.

Artikel 55
Salgsnotaers indhold

Salgsnotaerne i henhold til artikel 54 skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) EF-fiskerflådere registreringsnummer og navn på det fiskerfartøj, der har landet varerne
- b) landingshavn og -dato
- c) navn på fartøjets ejer eller fører og i givet fald navn på sælger, hvis det ikke er samme person
- d) navn på køber og dennes momsnummer
- e) det relevante navn eller den relevante FAO-alfakode for hver art og artens geografiske oprindelse med henvisning til underområde og afsnit eller underafsnit, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen
- f) for alle arter, som der er fastsat handelsnormer for, alt efter tilfældet individuel størrelse eller vægt, klassificering, behandlingsgrad og friskhed
- g) hvor det er relevant, bestemmelsessted for varer, der er trukket tilbage fra markedet (prolongation, anvendelse til dyrefoder, til fremstilling af mel til dyrefoder, til madding eller til nonfood-formål)
- h) sted og dato for salget
- i) hvor det er muligt, referencenummer og fakturadato, og i givet fald salgskontrakt
- j) i givet fald henvisning til transportdokumentet, jf. artikel 58.

Artikel 56
Fritagelse for salgsnotakrav

1. Kommissionen kan efter proceduren omhandlet i artikel 111 indrømme fritagelse for forpligtelsen til at indsende salgsnotaen til de ansvarlige myndigheder eller andre af medlemsstatens autoriserede organer for fiskevarer landet af bestemte kategorier af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på indtil 10 meter, eller for mængder af landede fiskevarer på højst 50 kg udtrykt i levende vægt efter art. Sådanne fritagelser kan kun indrømmes i tilfælde, hvor den pågældende medlemsstat har indført et acceptabelt prøveudtagningssystem, jf. artikel 16 og 22.
2. En køber, der køber varer i en mængde på op til 15 kg, som herefter ikke bringes i omsætning, men kun bruges til privat konsum, fritages for kravene i artikel 54 og 55.

Artikel 57
Overtagelseserklæring

1. Uden at det berører specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal der, når varerne er bestemt til salg på et senere tidspunkt, om muligt elektronisk, snarest muligt og senest to timer efter landingens afslutning indsendes en

overtagelseserklæring til de ansvarlige myndigheder eller andre autoriserede organer i den medlemsstat, hvor overtagelsen finder sted. Indehaveren af overtagelseserklæringen har ansvaret for at indsende denne erklæring og for, at erklæringen er nøjagtig.

2. Den i stk. 1 anførte overtagelseserklæring skal som minimum indeholde følgende oplysninger:
 - a) EF-fiskerflåderegisternummer og navn på det fiskerfartøj, der har landet varerne
 - b) navn på fartøjets ejer eller fører
 - c) det relevante navn eller den relevante FAO-alfakode for hver art og artens geografiske oprindelse med henvisning til underområde og afsnit eller underafsnit eller, hvor det er relevant, det statistiske rektangel, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen
 - d) vægt for hver art, fordelt efter produktets behandlingsgrad
 - e) landingshavn og -dato
 - f) navn og adresse på de anlæg, hvor varerne er oplagret
 - g) i givet fald henvisning til transportdokumentet, jf. artikel 58.

Artikel 58 *Transportdokument*

1. Fiskevarer, som landes i Fællesskabet enten uforarbejdede eller efter at være blevet forarbejdet om bord, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal ledsages af et dokument udfærdiget af fragtføreren, indtil det første salg har fundet sted. Fragtføreren skal, om muligt elektronisk og senest 24 timer efter lastningen, indsende et transportdokument til de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, på hvis område landingen har fundet sted.
2. Såfremt varerne transporteres til en anden medlemsstat end landingsmedlemsstaten, skal fragtføreren også senest 24 timer efter lastningen af fiskevarerne forelægge en kopi af transportdokumentet for de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første afsætning erklæres at have fundet sted. Den medlemsstat, hvor første afsætning finder sted, kan i den forbindelse kræve yderligere oplysninger fra landingsmedlemsstaten.
3. Fragtføreren er ansvarlig for, at dokumentet er nøjagtigt.
4. Transportdokumentet skal indeholde oplysninger om:
 - a) forsendelsens/forsendelsernes bestemmelsessted og transportmidlet
 - b) navn og EF-fiskerflåderegisternummer på det fiskerfartøj, der har landet varerne

- c) fiskemængderne af hver transporteret art i kilo forarbejdet eller uforarbejdet vægt, navn(e) og adresse(r) på modtageren/modtagerne og sted og dato for lastningen og den geografiske oprindelse for hver art med henvisning til underområde og afsnit eller underafsnit, hvor der gælder fangstbegrænsninger i henhold til EF-lovgivningen.
- 5. Medlemsstaternes ansvarlige myndigheder kan indrømme fritagelse fra forpligtelsen i stk. 1, hvis fiskevarerne transporteres inden for et havneområde eller højst 20 km væk fra landingsstedet.
- 6. Når fiskevarer, der er erklæret solgt i en salgsnota, transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal fragtføreren ved hjælp af et dokument kunne bevise, at der har fundet salg sted.

Kapitel III

Producentorganisationer samt pris- og interventionsordninger

Artikel 59

Overvågning af producentorganisationer

1. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 104/2000 foretager medlemsstaterne med regelmæssige mellemrum kontrol for at sikre, at
 - a) producentorganisationerne fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse
 - b) anerkendelsen af en producentorganisation kan tilbagekaldes, hvis betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) 104/2000 ikke længere er opfyldt, eller hvis anerkendelse er sket ud fra fejlagtige oplysninger
 - c) anerkendelsen straks tilbagekaldes med tilbagevirkende kraft, hvis organisationen har fået udstedt den eller anvender den svigagtigt.
2. For at sikre, at reglerne vedrørende producentorganisationer i artikel 5 og artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 104/2000 overholdes, gennemfører Kommissionen kontrol og kan på grundlag af denne kontrol eventuelt anmode om, at medlemsstaterne tilbagekalder anerkendelsen.
3. Hver medlemsstat træffer alle relevante foranstaltninger til at kontrollere, om den enkelte producentorganisation opfylder sine forpligtelser som fastsat i det operationelle program for det pågældende fangstår, jf. forordning (EF) nr. 2508/2000, og iværksætter de i artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 104/2000 fastsatte sanktioner ved manglende opfyldelse.

Artikel 60

Overvågning af pris- og interventionsordninger

Medlemsstaterne gennemfører alle kontroller vedrørende pris- og interventionsordninger, navnlig:

- a) tilbagetagelse af varer fra markedet til andre anvendelsesformål end konsum
- b) prolongation med henblik på stabilisering, oplagring og/eller forarbejdning af varer, der er taget tilbage fra markedet
- c) privat oplagring af varer, der er nedfrosset på havet
- d) udligningsgodtgørelse for tun til forarbejdning.

AFSNIT VI OVERVÅGNING

Artikel 61

Medlemsstaternes observationer på havet og sporing

1. Medlemsstaterne skal overvåge farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion baseret på:
 - a) observationer af fiskerfartøjer foretaget af inspektionsfartøjer eller overvågningsfly
 - b) et fartøjssporingsystem, jf. artikel 11.
2. Hvis en observation eller sporing ikke svarer til andre informationer, som medlemsstaten har til rådighed, foretager den de undersøgelser, der måtte være nødvendige for at træffe beslutning om den relevante opfølgning.
3. Hvis observationen eller sporingen vedrører et fiskerfartøj fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, og hvis informationerne ikke svarer til andre informationer, som kystmedlemsstaten har til rådighed, og hvis den pågældende kystmedlemsstat ikke er i stand til at træffe yderligere foranstaltninger, skal den registrere sine resultater i en overvågningsrapport og omgående sende den, om muligt elektronisk, til flagmedlemsstaten eller til de berørte tredjelandslande. Såfremt der er tale om et tredjelandsfartøj, skal overvågningsrapporten også sendes til Kommissionen eller til et organ, den har udpeget.
4. I tilfælde af, at en medlemsstats kontrollør observerer eller sporer et fiskerfartøj, som udøver aktiviteter, der kan betragtes som en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, skal den pågældende straks udarbejde en overvågningsrapport og sende den til de kompetente myndigheder.
5. Overvågningsrapportens udformning fastlægges efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 62

Foranstaltninger, der træffes ved oplysning om observationer og sporing

1. Flagmedlemsstaterne skal efter modtagelse af en overvågningsrapport fra en anden medlemsstat træffe øjeblikkelige foranstaltninger og foretage eventuelle yderligere undersøgelser, der er nødvendige, for at de kan træffe beslutning om passende opfølgning.
2. Andre medlemsstater end den involverede flagmedlemsstat kontrollerer i givet fald, om det rapporterede observerede fartøj har udøvet aktiviteter i farvandene under deres jurisdiktion eller højhedsområde, eller om de fiskevarer, der stammer fra det pågældende fartøj, er blevet landet på eller importeret til deres område, og undersøger, om fartøjet tidligere har overholdt de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
3. Flagmedlemsstater, andre medlemsstater og Kommissionen eller det organ, den har udpeget, undersøger også veldokumenterede oplysninger om observation af fartøjer fra de enkelte borgere, fra organisationer i civilsamfundet, herunder miljøorganisationer, samt fra repræsentanter for fiskerierhvervet og repræsentanter for handelen med fisk.

Artikel 63

Observatører

1. Observatører om bord på fartøjer skal overvåge, at fiskerfartøjet overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik. De skal udføre alle opgaverne i en observatørordning og især kontrollere og registrere fartøjets fiskeriaktiviteter og relevante dokumenter.
2. Observatørerne skal være kvalificerede og erfarne inden for deres opgaveområder. De skal være uafhængige af ejeren, føreren af fartøjet og besætningsmedlemmerne. De må ikke være medlem af fartøjets besætning.
3. Så vidt muligt sørger observatørerne for, at deres tilstedeværelse om bord på fiskerfartøjerne ikke er til hinder for eller skaber forstyrrelser i fiskeriaktiviteterne og fartøjets normale drift.
4. Observatørerne udarbejder en overvågningsrapport og sender den til deres myndigheder og/eller flagstatens myndigheder. Medlemsstaterne indlæser rapporten i den i artikel 69 anførte database.
5. Førere af EF-fiskerfartøjer stiller passende indkvartering til rådighed for de udpegede observatører, letter deres arbejde og undgår at hindre dem i at løse deres opgaver. Førerne giver observatørerne adgang til relevante dele af fartøjet, herunder fangst, og til fartøjets dokumenter, herunder elektroniske filer.
6. Flagmedlemsstaterne afholder alle udgifter til observatørordningen i henhold til denne artikel. Medlemsstaterne kan helt eller delvis opkræve disse udgifter hos de aktører, hvis fartøjer, der fører deres flag, er involveret i det pågældende fiskeri.
7. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 64
Overvågningsrapporternes gyldighed

Overvågningsrapporter udarbejdet af personer, der af nationale myndigheder og EF-myndigheder er autoriseret til at udføre overvågning, udgør gyldige bevismidler i medlemsstaternes retssager og administrative sager. Med hensyn til dokumentationsværdi skal de sidestilles med overvågningsrapporter udarbejdet af nationale kontrollører i den medlemsstat, hvor retssagerne eller de administrative sager foregår. Der træffes passende opfølgingsforanstaltninger på grundlag af sådanne rapporter.

AFSNIT VII **INSPEKTION**

Kapitel I **Generelle bestemmelser**

Artikel 65
Gennemførelse af inspektioner

1. Medlemsstaterne opretter og ajourfører en fortegnelse over kontrollører, der er ansvarlige for at gennemføre inspektioner.
2. Kontrollørerne skal udføre deres opgaver i overensstemmelse med EF-lovgivningen. De skal foretage inspektioner uden forskelsbehandling på havet, i havne, under transport, på forarbejdningsstedet og ved afsætning.
2. Kontrollørerne kontrollerer navnlig:
 - a) at den fangst, der opbevares om bord, oplagres, transporteres, forarbejdes eller afsættes, er lovlig, og at dokumenterne i den forbindelse er nøjagtige
 - b) at de fiskeredskaber, der bruges til fiskeri efter målarterne, og de fangster, der opbevares om bord, er lovlige
 - c) en eventuel stuvningsplan og den separate stuvning af arter
 - d) mærkningen af passive redskaber.
3. Kontrollørerne undersøger alle relevante områder, dæk og rum, hvor produkterne henholdsvis fanges, oplagres, transporteres, forarbejdes eller afsættes. De undersøger også forarbejdede og uforarbejdede fangster, net og andre fiskeredskaber, udstyr, beholdere og pakker, der indeholder fisk eller fiskevarer, og alle relevante dokumenter, som de finder nødvendige for at kontrollere, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes. De kan også udspørge personer, der formodes at have oplysninger om det, inspektionen vedrører.
4. Kontrollørerne foretager inspektionerne på en sådan måde, at de forstyrrer fartøjet eller transportmidlet, dets aktiviteter og oplagring, forarbejdning og afsætning af

fangst mindst muligt. De skal så vidt muligt forhindre enhver forringelse af fangsten under inspektionen.

5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel, især for metoder til og gennemførelse af inspektion, vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 66 *Befragterens opgaver*

Befragteren sørger for sikker adgang til fartøjet, transportmidlet eller rummet, hvor fiskevarerne oplagres, forarbejdes eller afsættes. Han/hun sørger for kontrollørernes sikkerhed og må ikke hindre kontrollørerne i at varetage deres opgaver eller true eller forstyrre dem under udførelsen af disse.

Artikel 67 *Inspektionsrapport*

1. Kontrollørerne udarbejder en inspektionsrapport efter hver inspektion og sender den til deres myndigheder. Ved inspektion af et fiskerfartøj, der fører en anden medlemsstats eller et tredjelands flag, skal der straks sendes en kopi af inspektionsrapporten til flagmedlemsstatens eller det pågældende tredjelands myndigheder. Hvis inspektionen er udført i farvande, der hører under en anden medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, skal der omgående sendes en kopi af inspektionsrapporten til den pågældende medlemsstat.
2. Kontrollørerne underskriver deres rapport i overværelse af befragteren, der også underskriver den og har ret til at tilføje eventuelle bemærkninger. Kontrollørerne anfører i logbogen, at der er foretaget inspektion.
3. Fartøjsføreren eller dennes repræsentant skal have en kopi af inspektionsrapporten.

Artikel 68 *Inspektionsrapporternes gyldighed*

Inspektionsrapporter udarbejdet af personer, der af nationale myndigheder og EF-myndigheder er autoriseret til at udføre inspektioner, udgør gyldige bevismidler i medlemsstaternes retssager og administrative sager. Med hensyn til dokumentationsværdi skal de sidestilles med inspektionsrapporter udarbejdet af nationale kontrollører i den medlemsstat, hvor retssagerne eller de administrative sager foregår, og der kan træffes passende opfølgingsforanstaltninger på grundlag af sådanne rapporter.

Artikel 69 *Elektronisk database*

Medlemsstaterne opretter og ajourfører en elektronisk database, hvor de uploader alle inspektions- og overvågningsrapporter, der udarbejdes af deres embedsmænd.

Artikel 70
EF-kontrollører

1. Kommissionen udarbejder efter proceduren omhandlet i artikel 111 en fortegnelse over EF-kontrollører. EF-kontrollører skal være embedsmænd/tjenestemænd i en medlemsstat eller i Kommissionen eller Fiskerikontrolagenturet.
2. EF-kontrollørerne udfører inspektioner i overensstemmelse med denne forordning på medlemsstaternes område, i EF-farvande og på EF-fiskerfartøjer uden for EF-farvande, jf. dog kystmedlemsstatens primære ansvar.
3. EF-kontrollører kan tildeles følgende opgaver:
 - a) gennemførelse af EF's kontrol- og inspektionsprogrammer, der er vedtaget i henhold til artikel 87
 - b) deltagelse i internationale kontrolprogrammer, hvor EF har pligt til at sørge for kontrol.
4. EF-kontrollører har de samme beføjelser som nationale kontrollører. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser skal EF-kontrollørerne overholde EF-lovgivningen og den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor inspektionen finder sted.
5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Kapitel II
Inspektioner uden for den inspicerende medlemsstats farvande eller område

Artikel 71
Inspektion af fartøjer uden for den inspicerende medlemsstats farvande

1. En medlemsstat kan inspicere fiskerfartøjer, der fører dens flag, i alle EF-farvande, jf. dog kystmedlemsstatens primære ansvar.
2. En medlemsstat kan foretage inspektioner på en anden medlemsstats fiskerfartøjer i overensstemmelse med denne forordning vedrørende fiskeriaktiviteter i alle EF-farvande:
 - a) efter tilladelse fra den berørte kystmedlemsstat eller
 - b) i henhold til artikel 87, hvis der er vedtaget et særligt EF-kontrolhandlingsprogram.
3. En medlemsstat kan inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, i internationale farvande.

4. En medlemsstat kan inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører dens eget flag eller en anden medlemsstats flag, i tredjelandes farvande i overensstemmelse med internationale aftaler.
5. Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed, der fungerer som kontaktpunkt med henblik på denne artikel. Medlemsstaternes kontaktpunkt skal være tilgængeligt døgnet rundt.

Artikel 72
Anmodning om tilladelse

1. Anmodninger fra en medlemsstat om tilladelse til at gennemføre inspektioner på fiskerfartøjer i EF-farvande uden for farvande under dens højhedsområde eller jurisdiktion, jf. artikel 71, stk. 2, litra a), afgøres af den pågældende kystmedlemsstat senest 12 timer efter anmodningstidspunktet eller inden for en passende frist, hvis årsagen til anmodningen er en forfølgelse over grænserne, der er påbegyndt i den inspicerende medlemsstats farvande.
2. Den anmodende medlemsstat underrettes straks om afgørelsen. Afgørelserne meddeles også Kommissionen eller det organ, den har udpeget.
3. Anmodninger om tilladelse nægtes kun helt eller delvis, såfremt tvingende hensyn til den nationale sikkerhed tilsiger det. Afslag og begrundelserne herfor sendes straks til den anmodende medlemsstat og Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

Artikel 73
Inspektioner uden for den inspicerende medlemsstats område

En medlemsstat kan udføre inspektioner i henhold til denne forordning på en anden medlemsstats område:

- a) efter tilladelse fra den berørte medlemsstat eller
- b) i henhold til artikel 87, hvor der er vedtaget et særligt EF-kontrolhandlingsprogram.

Kapitel III

Overtrædelser, der konstateres under inspektion

Artikel 74
Procedure i tilfælde af overtrædelse

Hvis de oplysninger, der indsamles under inspektion, giver kontrolløren begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, skal han/hun:

- a) notere den formodede overtrædelse i inspektionsrapporten
- b) træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte bevismaterialet for den formodede overtrædelse

- c) omgående sende inspektionsrapporten til sin kompetente myndighed
- d) informere den fysiske person, som formodes at have begået overtrædelsen, eller som blev taget på fersk gerning under overtrædelsen, om at overtrædelsen må påregnes at medføre tildeling af det relevante antal strafpoint i overensstemmelse med artikel 84. Det noteres i inspektionsrapporten.

Artikel 75

Overtrædelser konstateret uden for den inspicerende medlemsstats farvande

Hvis overtrædelsen er konstateret ved inspektion gennemført i henhold til artikel 71, stk. 2, sender den inspicerende medlemsstat omgående et resumé af inspektionsrapporten til kystmedlemsstaten. En fuldstændig inspektionsrapport sendes til kyst- og flagstaten senest syv dage efter inspektionen.

Artikel 76

Udvidet opfølgning af visse alvorlige overtrædelser

1. Flagmedlemsstaten eller kystmedlemsstaten, i hvis farvande et fartøj mistænkes for at have:
 - a) registreret forkerte fangstoptegnelser med en afvigelse på over 500 kg eller 10 % beregnet i procent af tallene i logbogen, alt efter hvilken mængde der er størst, eller at have
 - b) begået en alvorlig overtrædelse som omhandlet i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 inden for en periode på ét år efter den første alvorlige overtrædelse,påbyder omgående fartøjet at begive sig til en havn med henblik på en fuldstændig undersøgelse ud over foranstaltningerne i kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.
2. Kystmedlemsstaten underretter straks og i overensstemmelse med sine egne lovfæstede procedurer flagmedlemsstaten om undersøgelsen omhandlet i stk. 1.
3. Kontrollørerne kan blive om bord på fiskerfartøjet, indtil den fuldstændige undersøgelse omhandlet i stk. 1 er foretaget.
4. Føreren af et fiskerfartøj som omhandlet i stk. 1 skal indstille alle fiskeriaktiviteter og søge havn som påbudt.

Kapitel IV

Retsforfølgelse af overtrædelser, der konstateres under inspektion

Artikel 77 *Retsforfølgelse*

Såfremt de ansvarlige myndigheder under inspektion konstaterer en overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, træffer de ansvarlige myndigheder i den inspicerende medlemsstat passende foranstaltninger i henhold til afsnit VIII over for føreren af det involverede fartøj eller enhver anden person, der er ansvarlig for overtrædelsen.

Artikel 78 *Overdragelse af en retsforfølgning*

Den inspicerende medlemsstat kan også overdrage retsforfølgningen af overtrædelsen til de ansvarlige myndigheder i flagmedlemsstaten eller registreringsmedlemsstaten eller den medlemsstat, som overtræderen er borger i, så længe det sker efter aftale med sidstnævnte medlemsstat og på betingelse af, at overdragelsen giver bedre muligheder for at opnå det i artikel 81, stk. 2, nævnte resultat.

Artikel 79 *Overtrædelse konstateret af EF-kontrollører*

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at retsforfølge enhver overtrædelse, som EF-kontrollører har konstateret på deres område, i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion eller på et fartøj, der fører deres flag.

Artikel 80 *Korrigerende foranstaltninger, såfremt landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke foretager retsforfølgning*

1. Hvis landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke er den samme som flagmedlemsstaten, og dens ansvarlige myndigheder ikke træffer passende foranstaltninger mod de ansvarlige fysiske eller juridiske personer eller ikke overdrager retsforfølgningen i overensstemmelse med artikel 78, kan den mængde fisk, der er landet eller omladet ulovligt, afskrives på landings- eller omladningsmedlemsstatens kvote.
2. Den mængde fisk, der skal afskrives på landings- eller omladningsmedlemsstatens kvote, fastsættes efter proceduren omhandlet i artikel 111, efter at Kommissionen har hørt de pågældende to medlemsstater.
3. Hvis landings- eller omladningsmedlemsstaten har opbrugt den pågældende kvote, anvendes artikel 28. Med henblik herpå anses den mængde fisk, der er ulovligt landet eller omladet, for at være lig med omfanget af den skade, der er påført flagmedlemsstaten som omhandlet i nævnte artikel.

AFSNIT VIII HÅNDHÆVELSE

Artikel 81

Foranstaltninger til at sikre overholdelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at der konsekvent træffes passende foranstaltninger, herunder indledning af en administrativ sag eller straffesag i overensstemmelse med den nationale lovgivning, mod de fysiske eller juridiske personer, der mistænkes for at have overtrådt reglerne i den fælles fiskeripolitik.
2. En sag, der rejses i henhold til stk. 1, skal være af en sådan art, at den efter de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning i praksis vil berøve de ansvarlige for overtrædelser det økonomiske udbytte heraf eller indebære resultater, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang og effektivt modvirker yderligere overtrædelser af samme art.
3. Medlemsstaterne kan anvende et system, hvor en bødes størrelse står i rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning eller den økonomiske gevinst, den pågældende har opnået eller forventet ved at begå den alvorlige overtrædelse.
4. De ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, der har jurisdiktion i tilfælde af en overtrædelse, underretter straks og i overensstemmelse med sine egne lovfæstede procedurer flagmedlemsstaten, medlemsstaten, hvor overtræderen er statsborger, eller enhver anden medlemsstat med interesse i opfølgningen af overtrædelser om den administrative sag eller straffesag eller andre foranstaltninger, der er truffet, og om en eventuelt endelig afgørelse om overtrædelser, herunder hvor mange point der er tildelt.

Artikel 82

Sanktioner i forbindelse med alvorlig overtrædelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med effektive, afbalancerede og afskrækkende administrative sanktioner i overensstemmelse med den række af sanktioner og foranstaltninger, der er fastsat i kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.
2. For alle alvorlige overtrædelser, hvis niveau ikke kan knyttes til værdien af de fiskevarer, der er opnået ved at begå den alvorlige overtrædelse, sikrer medlemsstaterne endvidere, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med en administrativ bøde på som minimum mindst 5 000 EUR og som maksimum mindst 300 000 EUR for hver alvorlig overtrædelse. Flagmedlemsstaten underrettes omgående om den idømte sanktion.
3. I tilfælde af gentagen alvorlig overtrædelse inden for en femårig periode pålægger en medlemsstat en administrativ bøde på som minimum mindst 10 000 EUR og som maksimum mindst 600 000 EUR.

4. Ved fastsættelse af bøderne tager medlemsstaterne også hensyn til værdien af den skade, der er påført de pågældende fiskeressourcer og det pågældende havmiljø.
5. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, anvender markedskursen som offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, mellem euroen og deres valuta på den næstsidste dag i måneden forud for den måned, hvor den administrative bøde blev pålagt.
6. Medlemsstaterne kan også, eller alternativt, benytte effektive, afbalancerede og afskrækkende strafferetlige sanktioner.
7. De sanktioner, der er fastsat i dette kapitel, kan ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger, især dem, der er beskrevet i artikel 45 i forordning (EF) nr. 1005/2008.

Artikel 83
Umiddelbar håndhævelse

Medlemsstaterne træffer umiddelbare foranstaltninger til at forhindre fartøjer, fysiske personer eller juridiske personer, der tages på fersk gerning, mens de begår en alvorlig overtrædelse, jf. artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008, i at fortsætte hermed.

Artikel 84
Strafpointsystem

1. Medlemsstaterne anvender et strafpointsystem, som giver indehaveren af en fiskeritilladelse et passende antal strafpoint ved overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
2. Når en fysisk person har begået en overtrædelse, eller en juridisk person kan holdes ansvarlig for en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, tildeles indehaveren af fiskeritilladelsen et passende antal point som følge af overtrædelsen. Indehaveren af fiskeritilladelsen har ret til at klage i overensstemmelse med national lovgivning.
3. Når det samlede antal strafpoint er lig med eller overstiger et nærmere fastsat antal point, suspenderes fiskeritilladelsen automatisk i en periode på mindst seks måneder. Perioden er et år, hvis fiskeritilladelsen suspenderes for anden gang som følge af, at indehaveren af tilladelsen tildeles det fastsatte antal point. Såfremt indehaveren tildeles det fastsatte antal point for tredje gang, inddrages fiskeritilladelsen permanent.
4. I tilfælde af en alvorlig overtrædelse er det tildelte antal strafpoint mindst lig med halvdelen af det antal point, der er anført i stk. 3.
5. Hvis indehaveren af en suspenderet fiskeritilladelse ikke begår en ny overtrædelse inden for tre år fra datoen for den sidste overtrædelse, slettes alle point på fiskeritilladelsen.
6. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

7. Medlemsstaterne opretter også et strafpointsystem, hvorefter et fartøjs fører og officerer får et passende antal strafpoint, hvis de begår en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 85

Nationale registre over overtrædelser

1. Medlemsstaterne registrerer i en national database alle overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, der begås af fartøjer, som fører deres flag, eller af deres statsborgere, herunder de pålagte sanktioner og antallet af tildelte point. Medlemsstaterne indfører også overtrædelser begået af fartøjer, der fører deres flag, eller af deres statsborgere, som retsforfølges i andre medlemsstater, i deres nationale database over overtrædelser straks ved meddelelse om den endelige afgørelse fra den medlemsstat, der har jurisdiktion, jf. artikel 82.
2. Ved retsforfølgelse i forbindelse med en overtrædelse af den fælles fiskeripolitiks regler anmoder medlemsstaterne konsekvent andre medlemsstater om at levere oplysninger fra deres nationale databaser om fiskerfartøjer og personer, der er mistænkt for at have begået den pågældende overtrædelse eller er taget på fersk gerning, mens de begik den pågældende overtrædelse.
3. Hvis en medlemsstat anmoder en anden medlemsstat om oplysninger vedrørende retsforfølgelse i forbindelse med en overtrædelse, leverer den anden medlemsstat de relevante oplysninger om de pågældende fiskerfartøjer og personer.

AFSNIT IX KONTROLPROGRAMMER

Artikel 86

Fælles kontrolprogrammer

Medlemsstaterne kan internt og på eget initiativ gennemføre kontrol-, inspektions- og overvågningsprogrammer for fiskeriaktiviteter.

Artikel 87

Særlige EF-kontrolhandlingsprogrammer

1. Kommissionen fastsætter efter proceduren omhandlet i artikel 111 og i samråd med de berørte medlemsstater, hvilket fiskeri der skal omfattes af særlige EF-kontrolhandlingsprogrammer.
2. De særlige EF-kontrolhandlingsprogrammer, der er anført i stk. 1, skal indeholde mål, prioriteringer og procedurer samt benchmarks for inspektionsaktiviteterne. Disse benchmarks revideres med jævne mellemrum efter analyse af de opnåede resultater.

3. Når en flerårig plan er trådt i kraft, og før et særligt EF-kontrolhandlingsprogram er trådt i kraft, indfører hver medlemsstat risikostyringsbaserede målbenchmarks for inspektionsaktiviteter.
4. De berørte medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de særlige EF-kontrolhandlingsprogrammer gennemføres, især for så vidt angår de nødvendige menneskelige og materielle ressourcer og de perioder og områder, hvor de skal anvendes.

Afsnit X

Kommissionens evaluering, forvaltning og kontrol

Artikel 88

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen kontrollerer og evaluerer medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ved at kontrollere informationer og dokumenter og aflægge besøg på stedet og foretage inspektioner og letter koordinering og samarbejde mellem dem. Med henblik herpå kan Kommissionen på eget initiativ og med egne midler foranstalte og foretage undersøgelser, revision og inspektioner. Kommissionen kan navnlig undersøge:
 - a) hvordan medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder gennemfører og anvender reglerne i den fælles fiskeripolitik
 - b) hvordan reglerne i den fælles fiskeripolitik gennemføres og anvendes i et tredjelandets farvande i overensstemmelse med en international aftale med det pågældende land
 - c) om national administrativ praksis, inspektion og overvågning er i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik
 - d) om de fornødne dokumenter foreligger, og om de er i overensstemmelse med gældende regler
 - e) hvordan medlemsstaterne løser deres kontrolopgaver
 - f) hvordan overtrædelser konstateres og retsforfølges
 - g) hvordan samarbejdet mellem medlemsstaterne foregår.
2. Kommissionen udsender skriftlige instruktioner til sine kontrollører med angivelse af deres beføjelser og formålet med deres opgave.

Artikel 89

Programmeret kontrol

1. Når Kommissionen finder det nødvendigt, kan dens tjenestemænd være til stede under de nationale kontrolmyndigheders kontrol. I forbindelse med disse kontroller

tager Kommissionen passende kontakt til medlemsstaterne med henblik på, hvor det er muligt, at udarbejde et kontrolprogram, der er acceptabelt for begge parter.

2. Hvis den kontrol og inspektion, der var planlagt i det oprindelige kontrol- og inspektionsprogram, af faktuelle årsager ikke kan gennemføres, ændrer Kommissionens kontrollører i samarbejde og forståelse med kontrolmyndighederne i den berørte medlemsstat det oprindelige kontrol- og inspektionsprogram.
3. Hvis Kommissionens kontrollører støder på vanskeligheder under udførelsen af deres opgaver, stiller den berørte medlemsstat sådanne midler til rådighed for Kommissionen, at denne kan løse sin opgave, og giver tjenestemændene mulighed for at evaluere de særlige kontrol- og inspektionsforanstaltninger. Medlemsstaten træffer især de nødvendige foranstaltninger til, at kontrol og inspektioner ikke gøres til genstand for omtale, der kan skade inspektionens og kontrollens kvalitet.
4. Ved kontrol og inspektion på havet eller fra luften er fartøjets/luftfartøjets chef alene ansvarlig for aktiviteterne. Under udøvelsen af sin kommando tager den pågældende behørigt hensyn til kontrol- og inspektionsprogrammet, der er anført i stk. 1.
5. Kommissionen kan sørge for, at dens tjenestemænd under besøg i en medlemsstat bliver ledsaget af en eller flere embedsmænd fra en anden medlemsstat som observatør(er). Efter anmodning fra Kommissionen udnævner den medlemsstat, der sender embedsmænd, om end med kort varsel, de nationale embedsmænd, der er udvalgt til observatører. Medlemsstaterne kan også opstille en fortegnelse over nationale embedsmænd, som Kommissionen kan anmode om at være til stede ved ovennævnte kontroller og inspektioner. Kommissionen kan efter eget valg rette anmodning til nationale embedsmænd på fortegnelsen eller embedsmænd, der er oplyst til Kommissionen. Kommissionen stiller i relevante tilfælde fortegnelsen til rådighed for alle medlemsstater.

Artikel 90

Autonome efterprøvnings

1. Kommissionens kontrollører kan som led i efterprøvnings uden forudgående varsel foretage observationer vedrørende gennemførelsen af denne forordning.
2. I forbindelse med deres observationsopgaver har Kommissionens tjenestemænd, uden at det berører EF-lovgivningen og under overholdelse af de almindelige regler, der er fastsat i de pågældende medlemsstaters lovgivning, adgang til relevante dataregistre og dokumenter, offentlige lokaler og steder samt fartøjer og private lokaler og arealer og transportmidler, hvor der foregår aktiviteter omfattet af denne forordning med henblik på indsamling af ikke-personlige oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

Artikel 91

Autonome inspektioner

1. Når der er grund til at tro, at der er uregelmæssigheder i anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, især i gennemførelsen af flerårige planer, kan Kommissionen foretage autonome inspektioner. De berørte medlemsstater skal

acceptere de autonome inspektioner og skal sikre, at de berørte organer eller personer accepterer at blive underkastet sådanne inspektioner. De pågældende medlemsstats nationale myndigheder skal lette arbejdet for Kommissionens tjenestemænd.

2. Kommissionens tjenestemænd kan udføre inspektioner på fiskerfartøjer, transportmidler og på forretningssteder og hos andre organer, der er involveret i den fælles fiskeripolitik. De skal have adgang til alle oplysninger og dokumenter, der er nødvendige, for at de kan udøve deres beføjelser. De kan navnlig anmode om at få forelagt logbog, landingsopgørelser, fangstcertifikat, omladningsopgørelse, salgsnotaer, forretningspapirer og andre relevante dokumenter fra fiskere, fiskerivirksomheder og virksomheder, der transporterer, forarbejder eller handler med fiskevarer.
3. Kommissionens tjenestemænd har de samme beføjelser som nationale kontrollører. De forelægger skriftlig legitimation med angivelse af deres identitet og stilling. Under udøvelsen af deres hverv på et område eller i farvande under en medlemsstats jurisdiktion den pågældende medlemsstats procedureregler.
4. Den pågældende medlemsstats embedsmænd skal have mulighed for at være til stede under inspektionen og skal, når Kommissionens tjenestemænd anmoder om det, bistå dem med at udføre deres opgaver.
5. Alle aktører kan underkastes autonome inspektioner, hvor disse anses for at være nødvendige. Når virksomheder modsætter sig inspektion, yder den berørte medlemsstat Kommissionens tjenestemænd den nødvendige bistand, også fra politiet, så de kan gennemføre inspektionen.

Artikel 92 *Revision*

Kommissionen kan foretage revision af medlemsstaternes kontrolordninger. Denne revision kan navnlig omfatte evaluering af:

- a) kvote- og indsatsforvaltningsordningen
- b) datavalideringssystemer, herunder systemer til krydskontrol af fartøjsovervågningssystemer, fangst-, indsats- og afsætningsdata og data vedrørende EF-fiskerflåderegistret samt efterprøvning af licenser og fiskeritilladelser
- c) den administrative organisation, herunder om der er tilstrækkeligt personale og disponible midler til rådighed, uddannelse af medarbejdere, afgrænsning af funktioner for alle myndigheder, der er involveret i kontrollen, samt mekanismer til koordinering af arbejdet og den fælles evaluering af sådanne myndigheders resultater
- d) de operationelle systemer, herunder procedurer til kontrol af udpegede havne
- e) nationale kontrolprogrammer, herunder fastlæggelse af inspektionsniveauer og gennemførelse heraf

- f) det nationale sanktionssystem, herunder sanktionernes tilstrækkelighed, sagernes varighed, den økonomiske gevinst, som overtræderne mister, og sanktionsordningens afskrækkende karakter
- g) udpegede havne.

Artikel 93
Inspektions- og revisionsrapporter

1. Kommissionen underretter de berørte medlemsstater om resultaterne af de autonome undersøgelser og inspektioner senest en dag efter, at de har fundet sted.
2. Kommissionens kontrollører udarbejder en inspektionsrapport efter hver inspektion. Rapporten gøres tilgængelig for den berørte medlemsstat senest en måned efter afslutningen af inspektionen. Medlemsstaterne skal have mulighed for at kommentere rapportens resultater.
3. Kommissionens kontrollører udarbejder en revisionsrapport efter hver revision. Rapporten gøres tilgængelig for den berørte medlemsstat senest en måned efter afslutningen af revisionen. Medlemsstaterne skal have mulighed for at kommentere rapportens resultater.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger på grundlag af rapporten, jf. stk. 2 og 3.
5. Kommissionen kan på den sikre del af sit officielle websted offentliggøre inspektions- og revisionsrapporterne sammen med den berørte medlemsstats bemærkninger.

Artikel 94
Opfølgning på inspektions- og revisionsrapporterne

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, den måtte anmode om vedrørende gennemførelsen af denne forordning. Når Kommissionen fremsætter en anmodning om oplysninger, fastsætter den en rimelig tidsfrist for, hvornår oplysningerne skal være den i hænde.
2. Skønner Kommissionen, at der er sket ukorrekt gennemførelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, eller at de eksisterende kontrolbestemmelser og -midler i bestemte medlemsstater ikke er effektive, skal den underrette den eller de pågældende medlemsstater, der herefter iværksætter en administrativ undersøgelse, hvori Kommissionens kontrollører kan deltage.
3. De berørte medlemsstater underretter Kommissionen om resultaterne af undersøgelsen og sender Kommissionen en rapport, der er udarbejdet senest tre måneder efter Kommissionens anmodning. Kommissionen kan efter en behørigt begrundet anmodning fra medlemsstaten indrømme en rimelig forlængelse af denne periode.

4. Hvis den i stk. 2 omhandlede administrative undersøgelse ikke fører til, at uregelmæssighederne ophører, eller hvis Kommissionen konstaterer mangler i en medlemsstats kontrolordning under inspektionerne, jf. artikel 89, 90 og 91, eller i revisionen, jf. artikel 92, udarbejder Kommissionen en handlingsplan sammen med den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten træffer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre en sådan handlingsplan.

AFSNIT XI

FORANSTALTNINGER TIL SIKRING AF, AT MEDLEMSSTATERNE OPFYLDER MÅLENE I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

Kapitel I

Finansielle foranstaltninger

Artikel 95

Suspension og bortfald af finansiel støtte fra Fællesskabet

1. Kommissionen kan træffe beslutning om helt eller delvis at suspendere finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 8, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 i højst atten måneder, hvis det er godtgjort,
 - a) at bestemmelserne i denne forordning ikke er blevet overholdt som følge af en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den pågældende medlemsstat, og
 - b) at dette kan medføre en alvorlig trussel for bevarelsen af levende akvatiske ressourcer eller for effektiviteten af Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning,og Kommissionen på basis af de foreliggende oplysninger og i givet fald efter at have gennemgået den berørte medlemsstats forklaringer konkluderer, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen og heller ikke er i stand til at gøre det i den nærmeste fremtid.
2. Hvis den pågældende medlemsstat i suspensionsperioden fortsat ikke godtgør, at der er truffet foranstaltninger til at sikre, at de gældende regler overholdes i fremtiden, eller at der ikke er alvorlig fare for, at Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning ikke vil kunne fungere effektivt i fremtiden, kan Kommissionen lade den finansielle støtte, som blev suspenderet i henhold til stk. 1, bortfalde helt eller delvis. Kommissionen kan først lade en sådan støtte bortfalde, efter at støtten har været suspenderet i 12 måneder.
3. Inden Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, underretter den den pågældende medlemsstat skriftligt om de konstaterede mangler ved medlemsstatens kontrolordning og om, at den agter at træffe den beslutning, der

er omhandlet i stk. 1 og 2, samtidig med at den anmoder medlemsstaten om at træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen inden for en periode, som Kommissionen fastsætter i forhold til overtrædelsens grovhed, men som ikke må være under én måned.

4. Hvis medlemsstaten ikke har svaret på henvendelsen omhandlet i stk. 3 inden udløbet af den periode, der skal fastsættes i overensstemmelse med samme stykke, kan Kommissionen træffe den beslutning, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på basis af de oplysninger, der foreligger på det pågældende tidspunkt.
5. Den procentdel af støtten, der kan suspenderes eller bortfalde, skal stå i rimeligt forhold til arten og graden af medlemsstatens misligholdelse af de gældende bestemmelser for bevarelse, kontrol, inspektion og håndhævelse, og til, hvor alvorlig en trussel misligholdelsen udgør for bevarelse af levende akvatiske ressourcer eller for effektiviteten af Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning. Ved fastsættelse af procentdelen tages der hensyn til den relative andel af fiskeriet og fiskerirelaterede aktiviteter, som misligholdelsen i forbindelse med foranstaltningerne finansieret via den finansielle støtte omhandlet i stk. 1 vedrører, ligesom den begrænses af nævnte relative andel.
6. Beslutninger under denne artikel skal tages under behørig hensyntagen til alle relevante omstændigheder og på en sådan måde, at der er en reel økonomisk forbindelse mellem genstanden for den manglende overholdelse og den foranstaltning, som den suspenderede eller bortfaldne finansielle støtte fra Fællesskabet vedrører.
7. En suspension ophæves, når betingelserne i stk. 2 ikke længere foreligger.
8. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Kapitel II

Lukning af fiskerier

Artikel 96

Lukning af fiskerier som følge af tilsidesættelse af den fælles fiskeripolitiks mål

1. Når en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser til at gennemføre en flerårig plan, og Kommissionen har en begrundet formodning om, at den manglende opfyldelse af sådanne forpligtelser er særligt skadelig for den pågældende bestand, kan Kommissionen midlertidigt lukke de fiskerier, der berøres af sådanne mangler.
2. Kommissionen underretter skriftligt den pågældende medlemsstat om de resultater, den er nået frem til, og fastsætter en frist på højst ti arbejdsdage, hvor medlemsstaten skal godtgøre, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.
3. Foranstaltningerne i stk. 1 anvendes kun, hvis medlemsstaten undlader at besvare Kommissionens anmodning inden for fristen i stk. 2, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller klart viser, at de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet gennemført.

4. Kommissionen ophæver lukningen, når medlemsstaten skriftligt og til Kommissionens tilfredshed har godtgjort, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.

Kapitel III

Nedsættelse og overførsel af kvoter

Artikel 97 *Nedsættelse af kvoter*

1. Når Kommissionen har fastslået, at en medlemsstat har overskredet den kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, den har rådighed, nedsætter Kommissionen det eller de følgende års årlige kvote, tildeling eller andel for den pågældende medlemsstat under anvendelse af en multiplikationsfaktor efter følgende tabel:

Overskridelsens omfang i forhold til tilladte landinger	Multiplikationsfaktor
Op til 5 %	Overskridelse * 1,0
Over 5 % og op til 10 %	Overskridelse * 1,1
Over 10 % og op til 20 %	Overskridelse * 1,2
Over 20 % og op til 40 %	Overskridelse * 1,4
Over 40 % og op til 50 %	Overskridelse * 1,8
Yderligere overskridelse over 50 %	Overskridelse * 2,0

2. Hvis en medlemsstat gentagne gange har overskredet sin kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande i løbet af de foregående to år, hvis overskridelsen er særligt skadelig for den berørte bestand, eller hvis bestanden er omfattet af en flerårig plan, fordobles multiplikationsfaktoren i stk. 1.
3. Tager en medlemsstat fangster fra en kvoteret bestand, som den pågældende medlemsstat ikke har en kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande for, kan Kommissionen i det eller de følgende år nedsætte den pågældende medlemsstats kvoter for andre bestande eller grupper af bestande i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 98 *Nedsættelse af kvoter som følge af tilsidesættelse af den fælles fiskeripolitik's mål*

1. Når det konstateres, at en medlemsstat ikke overholder reglerne for bevarelse, kontrol, inspektion eller håndhævelse i den fælles fiskeripolitik, og at dette kan føre til en alvorlig trussel mod bevarelsen af levende akvatiske ressourcer eller effektiviteten af EF's kontrol- og håndhævelsesordning, kan Kommissionen nedsætte den pågældende medlemsstats årlige kvoter, tildelinger eller andele af en bestand eller gruppe af bestande.

2. Kommissionen underretter skriftligt den pågældende medlemsstat om de resultater, den er nået frem til, og fastsætter en frist på højst ti arbejdsdage, hvor medlemsstaten skal godtgøre, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.
3. Foranstaltningerne i stk. 1 anvendes kun, hvis medlemsstaten undlader at besvare Kommissionens anmodning inden for fristen i stk. 2, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller klart viser, at de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet gennemført.
4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 99
Afvisning af kvoteoverførsler

Kommissionen kan nægte at overføre en medlemsstats kvoter for bestande til det følgende år i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år, hvis:

- a) den pågældende medlemsstat har overskredet den kvote, der skal overføres, i et af de umiddelbart foregående to år, eller
- b) kvoten vedrører en bestand, der er omfattet af en flerårig plan, eller fanges sammen med fisk fra en bestand under en flerårig plan, og den pågældende medlemsstats flåde har overskredet den kvote eller de kvoter for bestande under en flerårig plan, som fisk fra den pågældende bestand fanges sammen med, i et af de umiddelbart foregående fem år, eller
- c) den berørte medlemsstat ikke træffer passende foranstaltninger til at sikre en korrekt forvaltning af fiskerimulighederne for de berørte bestande, især ved ikke at bruge et elektronisk valideringssystem, jf. artikel 102, eller i utilstrækkelig grad at bruge de systemer, der leverer data til dette valideringssystem.

Artikel 100
Afvisning af kvoteudvekslinger

Kommissionen kan fjerne muligheden for at udveksle kvoter i overensstemmelse med artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002:

- a) for kvoter, der er overskredet med mere end 10 % af de kvoter, en af de berørte medlemsstater havde til rådighed, i et af de umiddelbart foregående to år eller
- b) hvis den berørte medlemsstat ikke træffer passende foranstaltninger til at sikre en korrekt forvaltning af fiskerimulighederne for de berørte bestande, især ved ikke at bruge et elektronisk valideringssystem, jf. artikel 102, eller i kun utilstrækkelig grad at bruge de systemer, der leverer data til dette valideringssystem.

Kapitel IV

Hasteforanstaltninger

Artikel 101 *Hasteforanstaltninger*

1. Hvis der foreligger bevis for, også på grundlag af resultaterne af Kommissionens prøveudtagning, at én eller flere medlemsstaters fiskeriaktiviteter og/eller foranstaltninger undergraver den fælles fiskeripolitik eller truer det marine økosystem, og dette kræver omgående handling, kan Kommissionen på en medlemsstats velbegrundede anmodning eller på eget initiativ beslutte at indføre hasteforanstaltninger, som højst må vare ét år. Kommissionen kan træffe en ny beslutning om at forlænge hasteforanstaltningerne i højst seks måneder.
2. Hasteforanstaltningerne i stk. 1 skal stå i forhold til truslen og kan bl.a. omfatte:
 - a) suspendering af fiskeriaktiviteter for fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag
 - b) lukning af fiskerier
 - c) forbud mod, at EF-aktører accepterer landinger, anbringelse i bur med henblik på opfødning eller opdræt eller omladning af fisk og fiskevarer fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag
 - d) forbud mod at bringe fisk og fiskevarer, som er fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, i omsætning eller anvende dem til andre kommercielle formål
 - e) forbud mod at levere levende fisk til fiskeopdræt i farvande under den pågældende medlemsstats jurisdiktion
 - f) forbud mod at acceptere levende fisk fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, til fiskeopdræt i farvande under de øvrige medlemsstaters jurisdiktion
 - g) forbud mod, at fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, fisker i farvande under de øvrige medlemsstaters jurisdiktion
 - h) relevant ændring af de fangstdata, som medlemsstaterne har indsendt.
3. En medlemsstat sender den i stk. 1 anførte anmodning samtidig til Kommissionen og de berørte medlemsstater. De øvrige medlemsstater kan indsende deres skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen. Kommissionen træffer en beslutning senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen.
4. Hasteforanstaltningerne træder i kraft øjeblikkeligt. De meddeles de berørte medlemsstater og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. De berørte medlemsstater kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet senest ti arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.
6. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse senest en måned efter den dato, hvor beslutningen blev indbragt for Rådet.

AFSNIT XII DATA OG INFORMATION

Kapitel I Analyse og revision af data

Artikel 102

Generelle principper for analyse af data

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at alle data, der registreres i overensstemmelse med denne forordning, er nøjagtige, og at fristerne for indsendelse af data overholdes for at sikre, at forpligtelserne i henhold til den fælles fiskeripolitik overholdes. Med henblik herpå opretter medlemsstaterne et elektronisk valideringssystem, der navnlig omfatter:
 - a) procedurer for kontrol af kvaliteten af alle data, der registreres i henhold til denne forordning
 - b) krydskontroller, analyse og efterprøvning af alle data, der registreres i henhold til denne forordning
 - c) procedurer for kontrol af, at fristerne for indsendelse af alle data, der registreres i henhold til denne forordning, overholdes.
2. Valideringssystemet skal gøre det muligt umiddelbart at fastslå uoverensstemmelser mellem relaterede data og at følge dem konsekvent op.
3. Medlemsstaterne opretter en elektronisk database til valideringssystemet, jf. stk. 1, under hensyntagen til, at datakvalitetsprincippet gælder for elektroniske databaser.
4. Medlemsstaterne sikrer, at databasen giver oplysninger om opfølgning på uoverensstemmelser, giver mulighed for at identificere fiskerfartøjer eller aktører, som der gentagne gange konstateres uoverensstemmelser for, og gør det muligt at korrigere forkerte datainput. I sidstnævnte tilfælde skal medlemsstaterne klart angive, hvilke data der blev korrigeret, og grunden til korrektionen.
5. Hvis dataene i stk. 1 ikke sendes elektronisk, sikrer medlemsstaterne, at de straks indlæses i databasen manuelt.
6. Medlemsstaterne validerer til stadighed, systematisk og grundigt alle data omhandlet i stk. 1 på grundlag af automatiske edb-baserede algoritmer og mekanismer, især ved hjælp af krydskontrol af data.

7. Såfremt der konstateres en uoverensstemmelse mellem relaterede data, foretager medlemsstaten de nødvendige undersøgelser, og hvis der er begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse, træffer den de nødvendige foranstaltninger.

Artikel 103
Meddelelse af data

1. Med henblik på efterprøvning af, at de i artikel 102 anførte data er komplette og af god kvalitet, sørger medlemsstaterne for, at Kommissionen på et hvilket som helst tidspunkt uden forudgående meddelelse har direkte realtidsadgang til den elektroniske database, jf. artikel 102. Kommissionen skal have mulighed for at downloade disse data for alle perioder og for alle fartøjer.
2. Uoverensstemmelser, der konstateres af valideringssystemet, og opfølgningen af sådanne uoverensstemmelser sættes i forbindelse med de relevante data på en sådan måde, at disse uoverensstemmelser og opfølgningen kan spores, når der søges oplysninger på den sikre del af det officielle websted, jf. artikel 106. Datoer for datamodtagelse, dataindførsel og datavalidering samt opfølgningsdata skal være klart synlige.
3. Data i valideringssystemet, der gøres tilgængelige på det officielle websted, jf. artikel 106, opdateres i realtid.
4. Hvis Kommissionen som resultat af sine egne undersøgelser har afdækket uoverensstemmelser i dataene i medlemsstatens valideringssystem, kan den kræve, at medlemsstaten korrigerer disse data, og underretter de øvrige medlemsstater.
5. Detaljerede regler for anvendelsen af dette kapitel, især for udvikling af et standardiseret format til at downloade de i artikel 102 anførte data, vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Kapitel II **Datafortrolighed**

Artikel 104
Beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen sørger for, at alle gældende bestemmelser i forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF overholdes.
2. Navnene på fysiske personer meddeles kun Kommissionen eller en anden medlemsstat, hvis der udtrykkelig er åbnet mulighed herfor i denne forordning, eller hvis det er nødvendigt for at forebygge eller retsforfølge overtrædelser eller efterprøve formodede overtrædelser. De i stk. 1 nævnte oplysninger videregives kun, hvis de er aggregerede med andre oplysninger på en sådan måde, at det ikke er muligt direkte eller indirekte at identificere fysiske personer.

Artikel 105
Fortrolighed og tavshedspligt

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de oplysninger, der indsamles og modtages inden for rammerne af denne forordning behandles fortroligt, og overholder alle regler for tavshedspligt i forbindelse med oplysningerne.
2. De oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne og Kommissionen, videregives ikke til andre end de personer i medlemsstaterne og i EF-institutionerne, hvis opgaver gør det nødvendigt for dem at have adgang til oplysningerne, medmindre den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne, udtrykkeligt giver sit samtykke hertil.
3. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må ikke anvendes til andre formål end dem, der følger af denne forordning, medmindre de myndigheder, der leverer oplysningerne, giver deres udtrykkelige samtykke hertil, og gældende bestemmelser i den modtagende medlemsstat ikke forbyder en sådan anvendelse eller meddelelse.
4. Det er kun tilladt at videregive oplysninger inden for rammerne af denne forordning til personer, som arbejder for ansvarlige myndigheder, domstole, andre offentlige myndigheder og Kommissionen eller det organ, den har udpeget, idet udbredelsen heraf ville være til skade for:
 - a) beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet i henhold til EF-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger
 - b) en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuel ejendomsret
 - c) retssager og juridisk rådgivning eller
 - d) formålet med inspektioner og undersøgelser,hvis det er nødvendigt for at bringe en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik til ophør eller at forbyde den, og den myndighed, der videregiver oplysningen, er indforstået med dens udbredelse.
5. Disse oplysninger er omfattet af samme beskyttelse, som ydes lignende oplysninger af lovgivningen i den modtagende medlemsstat, og af tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner.
6. Stk. 1 til 6 er ikke til hinder for, at oplysninger, der er indhentet i medfør af denne forordning, anvendes i forbindelse med senere retsforfølgning på grund af manglende overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Myndighederne i den medlemsstat, der fremsender oplysningerne, skal underrettes om alle tilfælde, hvor de pågældende oplysninger anvendes med dette formål for øje.
7. Denne artikel berører ikke forpligtelserne i henhold til internationale konventioner om gensidig bistand i straffesager.

Kapitel III

Officielle websteder

Artikel 106 *Officielle websteder*

1. I forbindelse med denne forordning opretter hver medlemsstat senest den 1. juni 2010 et officielt websted, der er tilgængeligt via internettet og indeholder de oplysninger, som er anført i artikel 107 og 108. Webstedet følger retningslinjerne i "Web Accessibility Initiative". Medlemsstaterne meddeler Kommissionen internetadressen på deres officielle websted. Kommissionen kan beslutte at udvikle fælles standarder og procedurer for at sikre en gennemsigtig kommunikation mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne, agenturet og Kommissionen, herunder overførsel af regelmæssige snapshots af dokumentation af fiskeriaktiviteter i forhold til fiskerimuligheder.
2. Hver medlemsstats officielle websted består af en offentligt tilgængelig del og en sikker del. På webstedet lægger, vedligeholder og ajourfører hver medlemsstat de oplysninger, der er nødvendige for kontrollen i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 107 *Den offentligt tilgængelige del af webstedet*

1. På den offentligt tilgængelige del af deres websted offentliggør medlemsstaterne straks:
 - a) navne og adresser på de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at udstede fiskerilicenser og fiskeritilladelser, jf. artikel 7
 - b) fortegnelsen over udpegede havne med henblik på omladning med angivelse af deres åbningstider, jf. artikel 18
 - c) en måned efter ikrafttrædelsen af en flerårig plan og efter Kommissionens godkendelse, listen over udpegede havnes med angivelse af deres åbningstider, jf. artikel 34, og, senest 30 dage derefter, de dertil knyttede betingelser for registrering og rapportering af mængder af de arter, der er omfattet af den flerårige plan for hver landing
 - d) oplysninger om kontaktpunkt for overførsel eller indsendelse af logbøger, forhåndsmeddelelser, omladningsopgørelser, landingsopgørelser, salgsnotaer, overtagelseserklæringer og transportdokumenter som omhandlet i artikel 14, 17, 18, 21, 54, 57 og 58
 - e) et kort med koordinaterne for midlertidigt reeltidslukkede områder, jf. artikel 45, med angivelse af lukningens varighed og betingelserne for fiskeri i de specifikke lukkede områder

- f) beslutningen om at lukke et fiskeri i henhold til artikel 26 og alle nødvendige oplysninger.

Artikel 108
Den sikre del af webstedet

1. På den sikre del af webstedet opretter, vedligeholder og ajourfører hver medlemsstat følgende fortegnelser og databaser:
 - a) fortegnelser over de embedsmænd, der står for inspektionerne, jf. artikel 65
 - b) den elektroniske database for behandling af inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af embedsmændene, jf. artikel 69
 - c) computerfiler fra fartøjsovervågningssystemet, som dens fiskeriovervågningscenter har registreret, jf. artikel 9
 - d) den elektroniske database med fortegnelsen over alle fiskerilicenser og fiskeritilladelser udstedt og forvaltet i overensstemmelse med denne forordning med tydelig angivelse af de fastsatte betingelser og oplysninger om alle suspensioner og tilbagetrækninger
 - e) den elektroniske database med alle relevante data om fiskerimuligheder, jf. artikel 23
 - f) den elektroniske database med alle overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, herunder de idømte sanktioner, for fartøjer, der fører dens flag, og dens statsborgere, jf. artikel 85
 - g) den elektroniske database til kontrol af, at de indsamlede data er komplette og af god kvalitet, jf. artikel 102.
2. På den sikre del af sit websted opretter hver medlemsstat et informationssystem for det nationale fiskeri, der giver mulighed for direkte elektronisk informationsudveksling med andre medlemsstater, Kommissionen eller det organ, den har udpeget, jf. artikel 109.
3. Hver medlemsstat giver Kommissionen og det organ, den har udpeget, fjernadgang til den sikre del af sit websted. Medlemsstaten bevilger Kommissionens kontrollører adgang på grundlag af de elektroniske certifikater, som Kommissionen eller det organ, den har udpeget, har udstedt.
4. Oplysningerne på de sikre dele af webstederne er kun tilgængelige for særlige brugere, der har fået bemyndigelse hertil enten af medlemsstaterne eller af Kommissionen eller det organ, den har udpeget. Disse personer har kun adgang til de data, som er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver og aktiviteter med henblik på at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, og de er bundet af de regler, som gælder for fortrolig anvendelse af sådanne data.

5. Oplysningerne på den sikre del af webstedet lagres kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til denne forordning, men altid i mindst tre kalenderår regnet fra starten af året efter det år, hvor oplysningerne blev registreret.

AFSNIT XIII

GENNEMFØRELSE

Artikel 109

Medlemsstaternes administrative samarbejde

1. De myndigheder, der har ansvaret for at gennemføre denne forordning i medlemsstaterne, samarbejder med hinanden, med myndighederne i tredjelande, med Kommissionen og med det organ, den har udpeget, for at sikre, at denne forordning overholdes.
2. Med henblik herpå oprettes der en gensidig støtteordning, som omfatter regler om informationsudveksling efter forudgående anmodning eller spontant. Der oprettes også et automatisk informationssystem via nationale databaser.
3. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 111.

Artikel 110

Rapporteringsforpligtelser

1. Hvert fjerde år sender medlemsstaterne en rapport til Kommissionen om anvendelsen af denne forordning.
2. På grundlag af medlemsstaternes rapporter og sine egne observationer udarbejder Kommissionen hvert femte år en rapport, der forelægges Rådet og Europa-Parlamentet.
3. Fem år efter denne forordnings ikrafttrædelse foretager Kommissionen en evaluering af dens indvirkning på den fælles fiskeripolitik.
4. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport over de regler, der er fulgt ved udarbejdelse af rapporter på basis af de grundlæggende data.

Artikel 111

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af den komité, der er oprettet i henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 112
Ændring af Rådets forordning (EF) nr. 768/2005

I forordning (EF) nr. 768/2005 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 3 indsættes som litra i):
 - "i) bistå med en ensartet gennemførelse af kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik, herunder især:
 - tilrettelægge den operative samordning af medlemsstaternes kontrolaktiviteter med henblik på gennemførelse af specifikke kontrolprogrammer, IUU-kontrolprogrammer og internationale kontrolprogrammer
 - foretage revisioner af nationale kontrolordninger og samarbejdet mellem medlemsstaterne i forbindelse med deres kontrolordninger bistået af høje nationale myndigheder eller uafhængige kvalificerede enheder
 - foretage inspektioner i det omfang, det er nødvendigt for at udføre sine opgaver."
2. I artikel 5 foretages følgende ændringer:
 - a) Stk. 1 affattes således:

"1. Agenturets operative koordinering skal dække kontrol af alle aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik."
 - b) Som stk. 3 indsættes:

"3. Med henblik på at styrke den operative koordinering mellem medlemsstaterne kan agenturet udarbejde operative planer sammen med de berørte medlemsstater og koordinere gennemførelsen heraf."
3. Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7
Bistand til Kommissionen og medlemsstaterne

Agenturet bistår Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at sikre en ensartet og effektiv opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitiks regler, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, og i deres forbindelser med tredjelande. Agenturet skal navnlig:

- a) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for instruktører, der skal undervise medlemsstaternes fiskerikontrollører, og tilbyde supplerende kurser og seminarer til sådanne kontrollører og andet personale, som er involveret i kontrolaktiviteterne
- b) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for EF-kontrollører før deres første inspektion og sørge for regelmæssig ajourført efteruddannelse og seminarer til disse kontrollører

- c) efter anmodning fra medlemsstaterne foranstalte fælles indkøb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med medlemsstaternes kontrol og forberede og koordinere medlemsstaternes gennemførelse af fælles pilotprojekter
- d) udarbejde fælles operationelle procedurer for fælles kontrolaktiviteter, som to eller flere medlemsstater skal foretage
- e) opstille kriterier for udveksling af kontrol- og inspektionsressourcer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande og for medlemsstaternes udlån af sådanne ressourcer
- f) foretage risikoanalyse på grundlag af fiskeridata om fangster, landinger og fiskeriindsats samt risikoanalyse af urapporterede landinger, herunder bl.a. sammenligning af data om fangster og import med data om eksport og nationalt forbrug
- g) efter anmodning fra Kommissionen eller medlemsstaterne udvikle fælles inspektionsmetoder og -procedurer
- h) bistå medlemsstaterne med at opfylde deres egne og Fællesskabets samt deres øvrige internationale forpligtelser, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, og forpligtelser i henhold til regionale fiskeriforvaltningsorganisationer
- i) fremme og koordinere udviklingen af ensartede risikostyringsmetoder inden for sit kompetenceområde
- j) koordinere og fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og fælles standarder for udviklingen af prøveudtagningsplaner i henhold til EF-lovgivningen."

I Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 indsættes følgende kapitel:

"Kapitel IIIa Agenturets beføjelser

Artikel 17a

Medlemsstaternes inspektioner

1. Uden at det berører den håndhævelsesmyndighed, som traktaten tillægger Kommissionen, bistår agenturet Kommissionen med at evaluere og kontrollere medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Agenturet kan foretage inspektioner af offentlige myndigheder og private aktører i medlemsstaterne. Med henblik herpå kan den i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovbestemmelser:
 - a) undersøge relevante optegnelser, data og procedurer samt andet relevant materiale
 - b) tage kopier af sådanne optegnelser, data, procedurer og andet materiale i deres helhed eller dele deraf

- c) anmode om en forklaring på stedet
 - d) få adgang til relevante lokaler eller transportmidler.
2. Agenturets tjenestemænd skal forevise skriftlig legitimation med angivelse af deres identitet og stilling. Agenturet underretter i rimelig tid før inspektionen den pågældende medlemsstat om den planlagte inspektion og om navnene på tjenestemændene.
 3. Den pågældende medlemsstat skal acceptere sådanne inspektioner og sørger for, at de berørte organer og personer også accepterer dem.
 4. Hvis en aktør modsætter sig inspektion, giver den pågældende medlemsstat agenturets bemyndigede tjenestemænd den nødvendige bistand, så de kan udføre inspektionen.
 5. Rapporter, der udarbejdes i henhold til denne artikel, sendes til den pågældende medlemsstat og til Kommissionen.

Artikel 17b
Agenturets foranstaltninger

Agenturet skal efter behov:

- a) udgive manualer om harmoniserede inspektionsstandarder
- b) udarbejde vejledningsmateriale, der afspejler god praksis i forbindelse med kontrol med den fælles fiskeripolitik, herunder undervisningsmateriale til tjenestemænd, der beskæftiger sig med kontrol, og opdatere det regelmæssigt
- c) overvåge, at kontrollen med den fælles fiskeripolitik fungerer, også i de enkelte medlemsstater. Dette kan omfatte besøg i medlemsstaterne
- d) sørge for den nødvendige tekniske og administrative bistand til Kommissionen, så den kan løse sine opgaver
- e) overvåge niveauet og kvaliteten af uddannelsen af de nationale kontrollører og de nationale kontrolressourcer.

Artikel 17c
Samarbejde

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med agenturet og yder det den nødvendige bistand, så det kan udføre sit arbejde.
2. Under behørig hensyntagen til de forskellige retssystemer i medlemsstaterne fremmer agenturet samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem dem og Kommissionen om udvikling af harmoniserede kontrolstandarder i overensstemmelse med EF-lovgivningen og under inddragelse af god praksis i medlemsstaterne og vedtagne internationale standarder.

Artikel 17d
Beredskabsenhed

1. Hvis Kommissionen på eget initiativ eller på anmodning af en række medlemsstater afdækker en situation, der indebærer en direkte, indirekte eller potentiel alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik, og risikoen ikke kan forebygges, fjernes eller nedbringes ved eksisterende midler og heller ikke kan styres på betryggende måde, underrettes agenturet omgående.
2. Ved en sådan meddelelse eller på eget initiativ opretter agenturet omgående en beredskabsenhed og underretter Kommissionen derom.

Artikel 17e
Beredskabsenhedens opgaver

1. Den af agenturet oprettede beredskabsenhed er ansvarlig for at indsamle og evaluere alle relevante oplysninger og for at finde ud af, hvordan risikoen for den fælles fiskeripolitik kan forebygges, fjernes eller nedbringes så effektivt og hurtigt som muligt.
2. Beredskabsenheden kan anmode om bistand fra alle offentlige myndigheder eller privatpersoner, hvis ekspertise anses for nødvendig for at håndtere nødsituationen effektivt.
3. Agenturet foretager den nødvendige koordinering for at sikre, at nødsituationen håndteres hensigtsmæssigt og rettidigt.
4. Beredskabsenheden holder efter behov offentligheden orienteret om risici og trufne foranstaltninger.

Artikel 17f
Flerårigt arbejdsprogram

1. Agenturet fastsætter i sit flerårige arbejdsprogram overordnede mål, mandat, resultatindikatorer og prioriterede indsatsområder for hver af sine tiltag over en femårig periode. Programmet skal indeholde en præsentation af planen for personalepolitikken og et overslag over de budgetbevillinger, der skal stilles til rådighed for at nå målene for den femårige periode.
2. Det flerårige arbejdsprogram fremlægges i overensstemmelse med det aktivitetsbaserede forvaltningssystem og de aktivitetsbaserede metoder, som Kommissionen har udviklet. Det vedtages af bestyrelsen.
3. Det årlige arbejdsprogram, der er nævnt i artikel 23, stk. 2, litra c), henviser til det flerårige arbejdsprogram. Tilføjelser, ændringer eller fjernelser i forhold til det foregående års arbejdsprogram skal klart fremgå, og det samme gælder fremskridt i forhold til de overordnede mål og prioriterede indsatsområder for det flerårige arbejdsprogram.

Artikel 17g
Samarbejde i maritime spørgsmål

1. Agenturet bidrager til at gennemføre EF's integrerede havpolitik og navnlig til at realisere EF's integrerede havovervågningsnet ved at stille sine operationelle systemer og data om fiskeriovervågning og overholdelse til rådighed for EF-institutioner og -organer samt medlemsstaterne.
2. På vegne af agenturet kan den administrerende direktør indgå administrative aftaler med andre organer i spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, efter orientering af bestyrelsen. Den administrerende direktør underretter tidligt i sådanne forhandlinger Kommissionen herom.

Artikel 17h
Detaljerede regler

1. Detaljerede regler for gennemførelse af dette kapitel vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.
2. Disse regler kan navnlig dække opstilling af planer for reaktion på en nødsituation, oprettelse af beredskabsenheden og de praktiske procedurer, der skal anvendes."

Artikel 113
Ændringer i andre forordninger

1. I forordning (EF) nr. 2371/2002 foretages følgende ændringer:
 - a) Artikel 21 affattes således:

"Adgangen til farvande og ressourcer og udøvelsen af aktiviteter som omhandlet i artikel 1 kontrolleres, og overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves. Med henblik herpå oprettes en EF-ordning for overvågning, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik."
 - b) Artikel 22-28 udgår.
2. I Rådets forordning (EF) nr. 423/2004³⁸ udgår kapitel V.
3. I Rådets forordning (EF) nr. 811/2004³⁹ udgår artikel 7, 8, 10, 11, 12 og 13.
4. I Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005⁴⁰ udgår artikel 9, 10, 11, 12 og 13.
5. I Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005⁴¹ udgår artikel 7.
6. I Rådets forordning (EF) nr. 388/2006⁴² udgår artikel 7, 8, 10 og 11.

³⁸ EUT L 70 af 9.3.2004, s. 8.

³⁹ EUT L 185 af 27.5.2004, s. 1.

⁴⁰ EUT L 345 af 28.12.2005, s. 5.

⁴¹ EUT L 340 af 23.12.2005, s. 3.

7. I Rådets forordning (EF) nr. 509/2007⁴³ udgår artikel 6, 8, 9 og 10.
8. I Rådets forordning (EF) nr. 676/2007⁴⁴ udgår artikel 10, 11, 12, 14 og 15.
9. I Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007⁴⁵ udgår artikel 15 og 25.
10. I Rådets forordning (EF) nr. 847/96 udgår artikel 5.

Artikel 114
Ophævelser

Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 og Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser ophæves.

Artikel 115
Henvisninger

Henvisninger til bestemmelser, der udgår i henhold til artikel 113, og til forordninger, der ophæves i henhold til artikel 114, betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

AFSNIT XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 116
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

⁴² EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1.
⁴³ EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7.
⁴⁴ EUT L 157 af 19.6.2007, s. 1.
⁴⁵ EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1.

BILAG I

SPECIFIKKE INSPEKTIONS BENCHMARKS FOR FLERÅRIGE PLANER

Målsætning

1. Hver medlemsstat fastsætter specifikke inspektionsbenchmarks i overensstemmelse med dette bilag.

Strategi

2. Fiskeriinspektion og -overvågning koncentrerer sig om fartøjer, som sandsynligvis fanger arter, der er omfattet af en flerårig plan. Der skal i forbindelse med transport og afsætning af arter, der er omfattet af en flerårig plan, foretages stikprøvekontrol som supplerende krydskontrol for at teste, hvor effektiv inspektionen og overvågningen er.

Prioriterede indsatsområder

3. Kontrollen af de forskellige redskabstyper skal prioriteres forskelligt, afhængigt af i hvilket omfang flåderne er berørt af begrænsninger af fiskerimulighederne. Derfor skal hver medlemsstat lave en specifik prioritering.

Målbenchmarks

4. Medlemsstaterne skal senest en måned efter ikrafttrædelsen af en forordning om en flerårig plan gennemføre deres inspektionsplaner under hensyntagen til nedenstående mål.

Medlemsstaterne skal specificere og beskrive, hvilken prøvetagningsmetode der vil blive anvendt.

Kommissionen kan efter anmodning få adgang til medlemsstatens prøvetagningsplan.

- a) Inspektion i havne

Generelt bør der tilstræbes en nøjagtighed, som mindst svarer til, hvad der kan opnås ved en simpel stikprøvekontrolmetode, hvor inspektionerne skal omfatte 20 % af alle landinger af arter, der er omfattet af en flerårig plan, i en medlemsstat udtrykt i vægt.

- b) Inspektion af afsætning

Inspektion af 5 % af de mængder af arter under en flerårig plan, der udbydes til salg på fiskeauktion.

- c) Inspektion til havs

Fleksibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område. Benchmarks for inspektion på havet skal omfatte antallet af

inspektionsdage på havet i forvaltningsområderne, eventuelt med et separat benchmark for inspektionsdage i specifikke områder.

d) Overvågning fra luften

Fleksibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område og under hensyntagen til de ressourcer, som de enkelte medlemsstater har.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 2847/93	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 5, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3	Artikel 9
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5 a), b)	Artikel 65
Artikel 5 c)	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 14, 15, 16
Artikel 7	Artikel 17
Artikel 8	Artikel 21
Artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4	Artikel 54, 55
Artikel 9, stk. 4, litra b)	Artikel 57
Artikel 11	Artikel 18, 19
Artikel 12	
Artikel 13	Artikel 58
Artikel 14	Artikel 52
Artikel 15	Artikel 23, 25
Artikel 16	Artikel 24
Artikel 17	Artikel 5, 65
Artikel 19	Artikel 102, 103
Artikel 19a	
Artikel 19b	
Artikel 19c	
Artikel 19d	
Artikel 19e	Artikel 14
Artikel 19f	

Artikel 19g	
Artikel 19h	
Artikel 19i	
Artikel 19j	
Artikel 20	Artikel 37, 38
Artikel 20a	
Artikel 21, stk. 1, 2, 3	Artikel 26, 27
Artikel 21, stk. 4	Artikel 28
Artikel 21a	Artikel 26, 27
Artikel 21b	Artikel 23, 25
Artikel 21c	Artikel 27
Artikel 22	
Artikel 23	Artikel 97, 98
Afsnit V	Afsnit IV, Kapitel II
Artikel 28, stk. 1	Artikel 48
Artikel 28, stk. 2	Artikel 60
Artikel 28, stk. 2, litra a)	Artikel 48
Artikel 28c	Artikel 9, 14
Artikel 28a, b, c, d, e, f, g, h	
Artikel 29	Artikel 88, 89, 90, 91, 92, 93
Artikel 30	Artikel 94
Artikel 31, stk. 1, 2	Artikel 81
Artikel 31, stk. 3	Artikel 82
Artikel 31, stk. 4	Artikel 78
Artikel 32	Artikel 80
Artikel 33	Artikel 81
Artikel 34	
Artikel 34 a	Artikel 109
Artikel 34b	Artikel 89
Artikel 34c	Artikel 87

Artikel 35	Artikel 110
Artikel 36	Artikel 111
Artikel 37	104, 105
Artikel 38	Artikel 3
Artikel 39	Artikel 114
Artikel 40	Artikel 116
Forordning (EF) nr. 2371/2002	Denne forordning
Artikel 21	Artikel 1, 2
Artikel 22, stk. 1	Artikel 6, 7, 9, 14, 66
Artikel 22, stk. 2	Artikel 50, 52, 54, 58, 66
Artikel 23, stk. 3	Artikel 5, stk. 3, artikel 5, stk. 5, artikel 11
Artikel 23, stk. 4	Artikel 28, stk. 2, artikel 97
Artikel 24	Artikel 5, Afsnit VII, Artikel 61, 83
Artikel 25	Kapitel III, IV i Afsnit VII
Artikel 26, stk. 1	Artikel 88
Artikel 26, stk. 2	Artikel 101
Artikel 26, stk. 4	Artikel 27
Artikel 27, stk. 1	Artikel 88-91
Artikel 27, stk. 2	Artikel 93, 94
Artikel 28, stk. 1	Artikel 109
Artikel 28, stk. 3	Artikel 71-73
Artikel 28, stk. 4	Artikel 70
Artikel 28, stk. 5	Artikel 64
Forordning (EF) nr. 1627/94	Denne forordning
Hele forordningen	Artikel 7
Forordning (EF) nr. 423/2004	Denne forordning
Artikel 9	Artikel 14, stk. 2
Artikel 11	Artikel 17
Artikel 12	Artikel 34
Artikel 13	Artikel 14, stk. 3

Artikel 14	Artikel 36
Artikel 15, stk. 1	Artikel 53, stk. 4
Forordning (EF) nr. 811/2004	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 2
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 10	Artikel 14, stk. 3
Artikel 11	Artikel 35
Artikel 12	Artikel 53, stk. 4
Forordning (EF) nr. 2166/2005	Denne forordning
Artikel 9	Artikel 14, stk. 3
Artikel 10	Artikel 53, stk. 1
Artikel 12	Artikel 35
Artikel 13	Artikel 53, stk. 4
Forordning (EF) nr. 2115/2005	Denne forordning
Artikel 7	14, stk. 3
Forordning (EF) nr. 388/2006	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 3
Artikel 8	Artikel 53, stk. 1
Artikel 10	Artikel 35
Artikel 11	Artikel 53, stk. 4
Forordning (EF) nr. 509/2007	Denne forordning
Artikel 6	Artikel 14, stk. 3
Artikel 8	Artikel 35
Artikel 9	Artikel 53, stk. 4
Forordning (EF) nr. 676/2007	Denne forordning
Artikel 10	Artikel 14, stk. 2
Artikel 11	Artikel 14, stk. 3
Artikel 12	Artikel 53, stk. 1
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 15	Artikel 53, stk. 4

Forordning (EF) nr. 1098/2007	Denne forordning
Artikel 15	Artikel 14, stk. 3
Forordning (EF) nr. 847/96	Denne forordning
Artikel 5	Artikel 97